

Bruksela, 29 listopada 2019 r.
(OR. en)

14710/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0272(COD)

PECHE 531
CODEC 1717

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	28 listopada 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 619 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2016/1627

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 619 final.

Załącznik: COM(2019) 619 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.11.2019 r.
COM(2019) 619 final

2019/0272 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we
wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenia (WE)
nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylające rozporządzenie (UE)
2016/1627**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013¹ („rozporządzenie podstawowe”), jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów morza, która pozwoli na osiągnięcie zrównoważonych warunków gospodarczych, środowiskowych i społecznych.

Decyzją Rady 98/392/WE² Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, która zawiera między innymi zasady i przepisy dotyczące ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia uczestniczy w działaniach, które zmierzają do ochrony stad ryb w wodach międzynarodowych.

Na podstawie decyzji Rady 86/238/EWG³ Unia jest od dnia 14 listopada 1997 r. jedną z umawiających się stron Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego („konwencja”).

Dzięki ustanowieniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”) konwencja zapewnia ramy dla współpracy regionalnej w zakresie ochrony tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz zarządzania nimi w Oceanie Atlantyckim i morzach przyległych.

ICCAT jest upoważniona do przyjmowania wiążących dla umawiających się stron decyzji („zalecenia”) w zakresie ochrony zasobów, które podlegają jej kompetencji, i zarządzania nimi. Zalecenia te są skierowane zasadniczo do umawiających się stron konwencji, ale nakładają również obowiązki na podmioty gospodarcze (np. kapitanów statków). Zalecenia ICCAT wchodzi w życie sześć miesięcy po ich przyjęciu, a w przypadku Unii muszą zostać niezwłocznie wdrożone do prawa Unii.

Na 21. specjalnym posiedzeniu w 2018 r. ICCAT przyjęła zalecenie 18-02⁴ ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, zwany „planem zarządzania”. Odnośny plan zarządzania jest zgodny z zaleceniem Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki („SCRS”), w którym stwierdzono, że ICCAT powinna ustanowić wieloletni plan zarządzania tymi

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

² Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

³ Decyzja Rady 86/238/EWG z dnia 9 czerwca 1986 r. dotycząca przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33),

⁴ Zalecenie ICCAT [18-02] dotyczące ustanowienia wieloletniego planu zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

zasobami w 2018 r., ponieważ obecny stan stada zdaje się już nie wymagać środków nadzwyczajnych wprowadzonych w ramach planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego zaleceniem 17-17 zmieniającym zalecenie 14-04⁵.

Celem niniejszego wniosku jest wdrożenie zalecenia ICCAT 18-02 do prawa Unii, aby umożliwić Unii wywiązanie się ze zobowiązań międzynarodowych oraz zapewnić podmiotom gospodarczym pewność prawa w odniesieniu do zasad i obowiązków.

Plan zarządzania wymaga dokonywania odrzutów i uwalniania tuńczyka błękitnopłetwego w określonych okolicznościach. Zobowiązuje on do dokonywania odrzutów tuńczyka błękitnopłetwego ze statków rybackich w ilościach, w jakich prowadzone przez nie połowy – w tym połowy rekreacyjne – przewyższają przydzieloną kwotę połowową statku, lub maksymalny poziom dozwolonych przyłówów. Złowione przez statki osobniki tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony również należy odrzucać, z wyjątkiem tych, które wchodzą w zakres limitu tolerancji ustanowionego przez państwa członkowskie w rocznych planach połowowych.

Aby Unia mogła wypełnić zobowiązania międzynarodowe nałożone przez konwencję ICCAT, w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/98⁶ przewidziano odstępstwa od obowiązku wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego zawartego w art. 15 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym niniejsze rozporządzenie ustanawia plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego, który nie obejmuje zobowiązań w zakresie odrzutów i wypuszczeń, ponieważ zastosowanie mają przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/98.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Populacja tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym podlega regulacji za pośrednictwem:

- planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego zawartego w rozporządzeniu (UE) 2016/1627⁷,
- środków technicznych na podstawie art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1241⁸ i załącznika III do tego rozporządzenia oraz art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006⁹ i pkt 6 ppkt 1 załącznika II do tego rozporządzenia,

⁵ Zalecenie ICCAT [14-04] zmieniające zalecenie 13-07 dotyczące ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 23).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE)

- przepisów art. 43 rozporządzenia (UE) 2017/2107¹⁰,
- przepisów art. 4a, art. 4b i art. 4c rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001¹¹, oraz
- przepisów art. 53 rozporządzenia (UE) 2019/833¹².

W trakcie negocjacji stanowisko UE było zgodne z celami określonymi w art. 2 ust. 2, art. 28 ust. 1 i 2 oraz art. 29 i 33 rozporządzenia podstawowego.

W zalecenie ICCAT 18-02, transponowanym przez niniejsze rozporządzenie, przewidziano plan zarządzania, który jest bardziej elastyczny niż obowiązujące zasady dotyczące odbudowy zasobów, podczas gdy niektóre środki są bardziej precyzyjne lub ograniczające, jak kontrola w miejscach hodowli lub tuczu. Główne różnice można streścić w następujący sposób:

- a) Okresy otwarte: okres otwarty dla sejnerów przewidziany w niniejszym rozporządzeniu jest o 10 dni dłuższy niż w rozporządzeniu (UE) 2016/1627, chyba że państwa członkowskie ustalą inaczej w swoich rocznych planach połowowych.
- b) Dopuszczalna wielkość przyłówów w niniejszym rozporządzeniu wzrosła do 20 % w porównaniu z 5 % w rozporządzeniu (UE) 2016/1627.
- c) Zdolność połowowa: na mocy niniejszego rozporządzenia połowy prowadzić może do 20 % więcej sejnerów (okres odniesienia 2018) w porównaniu z rozporządzeniem (UE) 2016/1627 oraz uznaje się nową kwotę sektorową przydzieloną na rzecz tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na Azorach, Maderze i Wyspach Kanaryjskich.
- d) Zdolność w zakresie hodowli: zgodnie z niniejszym rozporządzeniem ilość ryb w miejscach hodowli lub tuczu może wzrosnąć o 7 %.
- e) Transfery w obrębie miejsca hodowli lub tuczu i kontrole wyrwykowe: System kontroli w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego zostaje wzmocniony w zakresie monitorowania żywych ryb w miejscach hodowli lub tuczu. Odbyna się to w drodze wyrwykowych kontroli z wykorzystaniem kamer stereoskopowych w oparciu o analizę ryzyka i szacowane przeniesienia.

2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1624/94 (Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6).

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/833 z dnia 20 maja 2019 r. ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku, zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1627 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2115/2005 i (WE) nr 1386/2007 (Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 1).

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Plan jest spójny z innymi politykami Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 43 ust. 2 TFUE, ponieważ zawiera postanowienia niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii (art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE). Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek zapewni zgodność prawa Unii w odniesieniu do zarządzania połowami tuńczyka błękitnopłetwego, a w szczególności do wszystkich zasad i obowiązków zawartych w planie zarządzania przyjętym przez ICCAT, z jej zobowiązaniami międzynarodowymi oraz zapewni przestrzeganie przez Unię decyzji podjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), których Unia jest umawiającą się stroną. Wniosek dokonuje transpozycji nie wykraczając poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

- **Wybór instrumentu**

Wybrany instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post* / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Podczas posiedzenia grupy roboczej w Radzie w dniach 25–26 października 2018 r. przeprowadzono konsultacje z organami administracji państw członkowskich, a w dniu 31 października 2018 r. COREPER zatwierdził stanowisko UE, które należało przyjąć na dorocznym posiedzeniu ICCAT w dniach 12–19 listopada 2018 r., podczas którego przyjęto pod przewodnictwem Unii zalecenie 18-02.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Niniejsze rozporządzenie stanowi transpozycję zalecenia przyjętego przez ICCAT zgodnie z opinią naukową wydaną przez Stały Komitet ds. Badań Naukowych i Statystyki.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy. Niniejsze rozporządzenie stanowi transpozycję zalecenia bezpośrednio stosowanego w państwach członkowskich.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek nie jest związany z REFIT.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie wpływa na ochronę praw podstawowych obywateli.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma żadnego wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

f) Transpozycja podstawy do określania uprawnień do połowów na rok 2019 i 2020

Przydział uprawnień do połowów tuńczyka błękitnopłetwego na lata 2018, 2019 i 2020 został uzgodniony podczas 25. posiedzenia zwyczajnego ICCAT. Tabelę z zestawieniem tych informacji dodano jako pkt 5 w zaleceniu ICCAT 17-07¹³. Kilka CPC wyraziło jednak niezadowolenie w związku z przyznaną im kwotą i zwróciło się z wnioskiem o udostępnienie i wykorzystanie nieprzydzielonych zasobów ICCAT (tj. nieprzydzielonych kwot). W tym celu podczas międzysesyjnego posiedzenia panelu 2 ICCAT, które odbyło się w Madrycie w marcu 2018 r., omówiono możliwość dostosowania kwot tuńczyka błękitnopłetwego na lata 2019 i 2020 poprzez wykorzystanie nieprzydzielonych zasobów. CPC zasadniczo zgodziły się co do tego, że dostosowanie kwot powinno przede wszystkim zaspokoić potrzeby tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego z określonych archipelagów wysp w Grecji (Wyspy Jońskie), w Hiszpanii (Wyspy Kanaryjskie) i w Portugalii (Azory i Madera). Głównym wynikiem tego spotkania było zwiększenie przewidzianego na 2019 r. udziału UE – początkowo ustalonego na poziomie 17 536 ton – o 87 ton zasobów do wykorzystania w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, co daje UE łączną kwotę w wysokości 17 623 ton na rok 2019.

¹³ Zalecenie ICCAT 17-07 zmieniające zalecenie 14-04 dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (obowiązujące od czerwca 2018 r.).

Kwotę tę uznano w zaleceniu 18-02 i wdrożono do prawa Unii rozporządzeniem Rady (UE) 2019/124¹⁴ ustalającym uprawnienia do połowów przyznane państwom członkowskim.

g) Uprawnienia wykonawcze

Zasady ICCAT dotyczące połowów żywego tuńczyka błękitnopłetwego (czynności związane z połowem, transferem, transportem, umieszczaniem w sadzu, hodowlą, odławianiem i przenoszeniem) często ulegają zmianie. Postępuje stały rozwój technologii w celu kontroli połowów i zarządzania nimi (np. stosowanie kamer stereoskopowych lub metod alternatywnych), które muszą być jednolicie stosowane przez państwa członkowskie. Podobnie, w razie konieczności należy również opracować procedury operacyjne, aby wesprzeć państwa członkowskie w przestrzeganiu zasad ICCAT określonych w niniejszym rozporządzeniu.

W związku z tym konieczne są akty wykonawcze w odniesieniu do art. 7 dotyczącego „przeniesienia” oraz sekcji 6 i 7 dotyczących „operacji transferu” i „operacji umieszczania w sadzach”.

h) Przekazanie uprawnień

Art. 65 niniejszego rozporządzenia ustanawia szczegółowy wykaz przypadków, w których konieczne jest przekazanie uprawnień, aby uwzględnić częste zmiany w zaleceniach przyjętych przez ICCAT. Główne powody, dla których należało ustanowić wykaz sytuacji, w których konieczne jest przekazanie uprawnień, można podsumować w następujący sposób:

- SCRS opracowuje procedurę oceny strategii zarządzania umożliwiającą ocenę różnych procedur zarządzania rybołówstwem, które stanowią skuteczne rozwiązanie dla głównych źródeł niepewności w odniesieniu do zasobów tuńczyka błękitnopłetwego. Oczekuje się, że w wyniku procedury oceny strategii zarządzania opracowane zostaną fakultatywne procedury zarządzania w perspektywie krótkoterminowej (tj. w latach 2020–2021). W związku z tym, że celem planu zarządzania dla tuńczyka błękitnopłetwego jest tymczasowy cel zarządzania, który powinien zostać zmieniony przez ICCAT poczynając od 2020 r., wprowadza się uprawnienia delegowane w celu szybkiej transpozycji przedmiotowego planu do prawa Unii;
- Rozporządzenie (UE) 2016/1627 w sprawie planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku nie przewiduje przekazania uprawnień w celu zmiany planu zgodnie z rocznymi decyzjami ICCAT. Było to przyczyną krytycznej sytuacji w 2018 r., kiedy to zalecenie 18-02 nie mogło zostać przetransponowane w ramach przekazanych uprawnień, a niektóre państwa członkowskie zwróciły się do Komisji o wdrożenie go za pośrednictwem aktu przyjętego przez współustawodawców w odniesieniu do okresu połowu w czerwcu 2019 r. W niniejszym rozporządzeniu przewidziano możliwość przekazania uprawnień w celu

¹⁴ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/124 z dnia 30 stycznia 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 29 z 31.1.2019, s. 1).

szybkiego wprowadzenia w przyszłości zmian do planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, co zapewnia flocie UE równe warunki działania z flotami państw trzecich.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2016/1627

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁵,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹⁶,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem wspólnej polityki rybołówstwa, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹⁷, jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów morskich, która pozwoli na osiągnięcie zrównoważonych warunków gospodarczych, środowiskowych i społecznych.
- (2) W drodze decyzji Rady 98/392/WE¹⁸ Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi, w których to postanowieniach zawarto zasady i przepisy odnoszące się do ochrony żywych zasobów morza i zarządzania

¹⁵ Dz.U. C [na razie nie ma sprawozdania, s.

¹⁶ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia [jeszcze nieprzyjęte, jeszcze nieopublikowane] oraz decyzja Rady z dnia [jeszcze nieprzyjęta ani nieopublikowana]

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

¹⁸ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia uczestniczy w prowadzonych na wodach międzynarodowych działaniach służących ochronie zasobów ryb.

- (3) Unia jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego¹⁹ („konwencja”).
- (4) Na 21. specjalnym posiedzeniu w 2018 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”), ustanowiona na mocy konwencji, przyjęła zalecenie 18-02 ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym („plan zarządzania”). Plan zarządzania jest zgodny z opinią Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki („SCRS”), zgodnie z którą ICCAT powinna ustanowić wieloletni plan zarządzania stadem w 2018 r., ponieważ obecny stan stada nie wydaje się już wymagać środków nadzwyczajnych wprowadzonych w ramach planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (ustanowionego w zaleceniu 17-17 zmieniającym zalecenie 14-04).
- (5) Zalecenie 18-02 uchyla zalecenie 17-07 zmieniające zalecenie 14-04, którym ustanowiono plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego wprowadzony do prawa Unii rozporządzeniem 2016/1627²⁰.
- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno wdrożyć, w całości lub częściowo w stosownych przypadkach, następujące zalecenia ICCAT: 06-07²¹, 18-10²², 96-14²³, 13-13²⁴ oraz 16-15²⁵.
- (7) Stanowiska Unii w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem mają się opierać na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, tak aby zarządzanie zasobami rybnymi było zgodne z celami WPRyb, w szczególności z celem dotyczącym stopniowej odbudowy i zachowania populacji stad ryb powyżej poziomów biomasy umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu („MSY”) oraz z celem dotyczącym zapewnienia warunków dla rentownego i konkurencyjnego sektora połowowego i przetwórczego oraz działalności na lądzie związanej z połowami. Zgodnie ze sprawozdaniem z 2018 r.²⁶, przygotowanym przez SCRS, połowy tuńczyka błękitnopłetwego przy wskaźniku śmiertelności połowowej $F_{0.1}$ są zgodne ze śmiertelnością połowową umożliwiającą osiągnięcie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (F_{msy}). Uznaje się, że biomasa stada osiągnęła poziom

¹⁹ Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

²¹ Zalecenie ICCAT dotyczące hodowli tuńczyka błękitnopłetwego.

²² Zalecenie ICCAT dotyczące minimalnej normy dla systemu monitorowania statków na obszarze konwencji ICCAT.

²³ Zalecenie ICCAT dotyczące zgodności w odniesieniu do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i włócznika w północnym Atlantyku.

²⁴ Zalecenie ICCAT dotyczące ustanowienia rejestru ICCAT w odniesieniu do statków o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 m upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją.

²⁵ Zalecenie ICCAT dotyczące przeładunku.

²⁶ Sprawozdanie Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki (SCRS), Madryt, 1–5 października 2018 r.

zapewniający maksymalny podtrzymywalny połów (MSY). Wskaźnik $B_{0.1}$ ulega wahaniom: w przypadku średniego i niskiego poziomu rekrutacji przekracza poziom MSY, natomiast w przypadku wysokiego poziomu rekrutacji spada poniżej tego poziomu.

- (8) W planie zarządzania uwzględniono specyfikę różnego rodzaju narzędzi i technik połowowych. Przy wdrażaniu planu zarządzania Unia i państwa członkowskie powinny dążyć do promowania działań w ramach rybołówstwa przybrzeżnego oraz stosowania narzędzi i technik połowowych, które są selektywne i mają ograniczone skutki dla środowiska, w tym narzędzi i technik stosowanych w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, tym samym przyczyniając się do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia lokalnych społeczności.
- (9) Aby zapewnić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, przyjęto przepisy unijne ustanawiające system kontroli, inspekcji i egzekwowania, który obejmuje zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów („połowy NNN”). W szczególności rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009²⁷ ustanowiono unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem, tak aby zapewnić przestrzeganie wszystkich przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011²⁸ określono szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008²⁹ ustanowiono wspólnotowy system zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Rozporządzenia te zawierają już przepisy regulujące licencje połowowe i upoważnienia do połowów, a także niektóre przepisy dotyczące systemów monitorowania statków obejmujące szereg środków określonych w zaleceniu ICCAT 18-02. W związku z tym nie ma potrzeby uwzględniania tych przepisów w niniejszym rozporządzeniu.
- (10) W rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 ustanowiono pojęcie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony. Aby zapewnić spójność, pojęcie minimalnego rozmiaru przyjęte przez ICCAT powinno zostać wprowadzone do prawa Unii jako minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.
- (11) Zgodnie z zaleceniem ICCAT 18-02 złowione osobniki tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony muszą zostać odrzucone; to samo dotyczy połowów tuńczyka błękitnopłetwego, które

²⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

²⁸ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

²⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

przekraczają limity przyłowów ustanowione w rocznych planach połowowych. Aby Unia mogła wypełnić zobowiązania międzynarodowe nałożone przez ICCAT, w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/98³⁰ przewidziano odstępstwa od obowiązku wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/98 wdraża określone przepisy zalecenia ICCAT 18-02 ustanawiające obowiązek dokonywania odrzutów tuńczyka błękitnopłetwego w odniesieniu do statków, które przekraczają przydzieloną im kwotę lub maksymalny poziom dozwolonych przyłowów. Zakres tego rozporządzenia delegowanego obejmuje statki wykorzystywane do połowów rekreacyjnych. Niniejsze rozporządzenie nie musi zatem zawierać takich zobowiązań dotyczących odrzutów i wypuszczeń i w związku z tym pozostanie bez wpływu na analogiczne przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/98.

- (12) Podczas dorocznego posiedzenia w 2018 r. umawiające się strony konwencji uznały potrzebę wzmocnienia kontroli w odniesieniu do niektórych operacji dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego. W tym celu podczas dorocznego posiedzenia w 2018 r. uzgodniono, że umawiające się strony konwencji odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu powinny zapewnić pełną identyfikowalność operacji umieszczania w sadzach i powinny przeprowadzać wyrwykowe kontrole w oparciu o analizę ryzyka.
- (13) W rozporządzeniu (UE) nr 640/2010 przewidziano elektroniczny dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego („eBCD”), wdrażając zalecenie ICCAT 09-11 zmieniające zalecenie 08-12. Zalecenia 17-09 i 11-20 dotyczące stosowania eBCD zostały ostatnio uchylone zaleceniami 18-12 i 18-13. W związku z tym rozporządzenie (UE) nr 640/2010 stało się nieaktualne, a Komisja planuje przyjąć nowe rozporządzenie wdrażające najnowsze przepisy ICCAT dotyczące eBCD. Dlatego niniejsze rozporządzenie nie powinno odwoływać się do rozporządzenia (UE) nr 640/2010, lecz ogólnie do systemu dokumentowania połowów zalecanego przez ICCAT.
- (14) Biorąc pod uwagę fakt, że niektóre zalecenia ICCAT są często zmieniane przez umawiające się strony ICCAT i prawdopodobnie będą nadal zmieniane w przyszłości, w celu szybkiego wdrożenia do prawa Unii przyszłych zaleceń ICCAT zmieniających lub uzupełniających plan zarządzania ICCAT, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do następujących aspektów: terminów dotyczących docelowego wskaźnika śmiertelności połowowej wymaganego do utrzymania biomasy stada na poziomie zgodnym z MSY; terminów przekazywania informacji, przedziałów czasowych dla okresów połowu; minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony; wartości procentowych i parametrów, informacji, które mają być przekazane Komisji; zadań obserwatorów krajowych i obserwatorów regionalnych, powodów odmowy zezwolenia na transfer ryb; powodów przejmowania połowów i polecenia wypuszczenia ryb. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia

³⁰

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 23).

2016 r.³¹ W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (15) Komisja reprezentująca Unię na posiedzeniach ICCAT co roku zgadza się na szereg czysto technicznych zaleceń ICCAT związanych z systemem wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT, w szczególności dotyczących ograniczeń zdolności połowowej, wymogów związanych z dziennikiem połowowym, formularzy raportów połowowych, deklaracji przeładunkowych i transferu, minimalnych informacji na potrzeby upoważnień do połowów, minimalnej liczby statków rybackich; szczegółów dotyczących systemu inspekcji i programu obecności obserwatorów, norm dotyczących zapisu wideo, protokołu operacji wypuszczania, norm postępowania z martwymi rybami, deklaracji umieszczania w sadzach lub norm dotyczących systemów monitorowania statków, wdrożonych załącznikami I–XV do niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna mieć uprawnienia do przyjęcia aktu delegowanego zmieniającego lub uzupełniającego załączniki I–XV zgodnie ze zmienionymi lub uzupełnionymi zaleceniami ICCAT. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.³² W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (16) Zalecenia ICCAT dotyczące połowów tuńczyka błękitnopłetwego (czynności związane z połowem, transferem, transportem, umieszczaniem w sadzu, hodowlą, odławianiem i przenoszeniem) często ulegają zmianie. Technologie służące do kontroli połowów i zarządzania nimi (np. kamery stereoskopowe i metody alternatywne) stale się rozwijają i muszą być jednolicie stosowane przez państwa członkowskie. Podobnie, w razie konieczności należy również opracować procedury operacyjne, aby wesprzeć państwa członkowskie w przestrzeganiu zasad ICCAT określonych w niniejszym rozporządzeniu. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych zasad przenoszenia żywego tuńczyka błękitnopłetwego, operacji transferu i umieszczania w sadzach. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³³.

³¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

³² Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (17) Akty delegowane i akty wykonawcze przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają bez uszczerbku dla wdrażania przyszłych zaleceń ICCAT do prawa Unii w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.
- (18) Ponieważ niniejsze rozporządzenie ustanawia nowy i kompleksowy plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego, należy uchylić przepisy dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego określone w rozporządzeniach (UE) 2017/2107³⁴ i (UE) 2019/833³⁵. W odniesieniu do art. 43 rozporządzenia (UE) 2017/2107 część dotycząca włócznika śródziemnomorskiego została włączona do rozporządzenia (UE) 2019/1154³⁶. Należy również uchylić niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 1936/2001³⁷. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/2107, rozporządzenie (WE) nr 1936/2001 i (UE) 2019/833.
- (19) Zaleceniem ICCAT 18-02 uchylono zalecenie 17-07, ponieważ stan stada nie wymaga już środków nadzwyczajnych przewidzianych w planie odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego ustanowionego w tym zaleceniu. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 2016/1627, które wdrożyło ten plan odbudowy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 **Przedmiot**

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ogólne zasady jednolitego i skutecznego wdrażania przez Unię wieloletniego planu zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, przyjętego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/833 z dnia 20 maja 2019 r. ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku, zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1627 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2115/2005 i (WE) nr 1386/2007 (Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 1).

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy populacji włócznika śródziemnomorskiego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 1).

³⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- a) unijnych statków rybackich i unijnych statków prowadzących połowy rekreacyjne, które:
 - prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze objętym konwencją; oraz
 - dokonują przeładunku lub przewożą, również poza obszarem objętym konwencją, tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w obszarze objętym konwencją;
- b) unijnych miejsc hodowli lub tuczu;
- c) statków rybackich państw trzecich i statków państw trzecich prowadzących połowy rekreacyjne, działających na wodach Unii i prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze objętym konwencją;
- d) statków państw trzecich, które podlegają inspekcjom w portach państw członkowskich i na których znajdują się osobniki tuńczyka błękitnopłetwego złowione na obszarze objętym konwencją lub produkty rybołówstwa uzyskane z tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w wodach Unii, których wcześniej nie wyładowano ani nie przeładowano w portach.

Artykuł 3

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest utrzymanie biomasy tuńczyka błękitnopłetwego powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.

Artykuł 4

Związek z innymi przepisami prawa Unii

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się bez uszczerbku dla innych aktów Unii regulujących sektor rybołówstwa, w szczególności:

- 1) rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009³⁸ ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;
- 2) rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008³⁹ ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania;

³⁸ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

³⁹ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403⁴⁰ w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi;
- 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107⁴¹ ustanawiającego środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).

Artykuł 5

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 5) „ICCAT” oznacza Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego;
- 6) „konwencja” oznacza Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego⁴²;
- 7) „statek rybacki” oznacza każdy statek z napędem wykorzystywany w celu przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, w tym statki łowcze, statki przetwórcze, statki wspierające, holowniki, statki przeładunkowe i statki transportowe wyposażone do celów transportu produktów z tuńczyka oraz statki pomocnicze rybołówstwa, z wyjątkiem kontenerowców;
- 8) „żywy tuńczyk błękitnopłetwy” oznacza tuńczyka błękitnopłetwego, który jest utrzymywany przy życiu przez pewien czas w tonarze lub zostaje przeniesiony żywy do miejsca hodowli lub tuczu, jest trzymany w sadzach, hodowany i na koniec zostaje odłowiony lub wypuszczony;
- 9) „SCRS” oznacza Stały Komitet ds. Badań i Statystyki ICCAT;
- 10) „połowy rekreacyjne” oznaczają nieprzemysłową działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do celów rekreacji, turystyki lub sportu;
- 11) „holownik” oznacza każdy statek używany do holowania sadzów;
- 12) „statek przetwórczy” oznacza statek, na którego pokładzie produkty rybołówstwa poddaje się co najmniej jednej z następujących operacji przed ich opakowaniem: filetowanie lub krojenie, mrożenie lub przetwarzanie;
- 13) „statek pomocniczy rybołówstwa” oznacza każdy statek wykorzystywany do transportu martwego (nieprzetworzonego) tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub hodowli, z okrężnicy lub tonara do wyznaczonego portu lub statku przetwórczy;
- 14) „tonar” oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi tuńczyka błękitnopłetwego do wnętrza pułapki lub szeregu pułapek, w których jest on utrzymywany przed odłowieniem lub hodowlą;

⁴⁰ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

⁴¹ Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1.

⁴² Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34).

- 15) „okrężnica” oznacza każdą sieć okrążającą, której dno ściągnięte jest na dole sieci za pomocą liny sznurującej przechodzącej przez kilka obręczy wzdłuż podbory i umożliwiającej zasznurowanie i zamknięcie sieci;
- 16) „umieszczenie w sadzu” oznacza przeniesienie żywego tuńczyka błękitnopłetwego do miejsca hodowli lub tuczu i późniejsze karmienie zwierzęcia w celu tuczenia go i zwiększenia jego całkowitej biomasy;
- 17) „statek łowczy” oznacza statek wykorzystywany w celu przemysłowego połowu zasobów tuńczyka błękitnopłetwego;
- 18) „miejsce hodowli lub tuczu” oznacza jasno wyznaczony przy pomocy współrzędnych geograficznych obszar morski, wykorzystywany do tuczu lub hodowli tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy pomocy tonarów lub sejnerów. Miejsce hodowli lub tuczu może posiadać kilka lokalizacji przeznaczonych do prowadzenia hodowli lub tuczu, z których wszystkie są wyznaczone przez współrzędne geograficzne wraz z jasnym określeniem długości i szerokości geograficznej dla każdego punktu wieloboku;
- 19) „hodowla” lub „tuczenie” oznacza umieszczenie tuńczyka błękitnopłetwego w sadzu przeznaczonym do hodowli i późniejsze karmienie go w celu tuczenia i zwiększenia jego całkowitej biomasy;
- 20) „odławianie” oznacza zabijanie tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu lub w tonarach;
- 21) „kamera stereoskopowa” oznacza kamerę z co najmniej dwiema soczewkami, z oddzielnym czujnikiem obrazu lub oddzielnymi klatkami dla każdej soczewki, pozwalającą na rejestrowanie trójwymiarowych obrazów w celu zmierzenia długości ryby;
- 22) „łódź przybrzeżna” to statek łowczy posiadający co najmniej trzy z następujących pięciu cech:
- a) całkowita długość < 12 m;
 - b) statek prowadzi połowy wyłącznie na wodach podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego bandery;
 - c) okres trwania rejsów połowowych wynosi mniej niż 24 godziny;
 - d) maksymalna liczba załogi została ustalona na cztery osoby; lub
 - e) statek prowadzi połowy przy użyciu technik, które są selektywne i mają ograniczony wpływ na środowisko;
- 23) „wspólna operacja połowowa” oznacza wszelkie operacje wykonywane przez co najmniej dwa sejnery, w przypadku których połowy jednego sejnera przypisuje się jednemu lub kilku innym sejnerom zgodnie z uzgodnionym wcześniej kluczem przydziału;

- 24) „aktywne połowy” oznaczają w odniesieniu do każdego statku łowczego fakt poławiania tuńczyka błękitnopłetwego podczas danego okresu połowu;
- 25) „BCD” oznacza dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego;
- 26) „eBCD” oznacza elektroniczny dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego;
- 27) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar określony w art. 1 konwencji;
- 28) „przeładunek” oznacza przeładowanie całości lub części produktów rybołówstwa ze statku rybackiego na inny statek rybacki. Jednak rozładunku martwego tuńczyka błękitnopłetwego z okrężnicy, tonara lub holownika na statek pomocniczy rybołówstwa nie uznaje się za przeładunek;
- 29) „transfer kontrolny” oznacza każdy kolejny transfer realizowany na wniosek podmiotów zajmujących się połowami/hodowlą lub organów kontrolnych w celu sprawdzenia ilości ryb, które zostały przeniesione;
- 30) „kamera kontrolna” oznacza kamerę stereoskopową lub tradycyjną kamerę wideo wykorzystywaną do celów kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
- 31) „CPC” oznacza umawiającą się stronę konwencji oraz niebędącą umawiającą się stroną współpracującą stronę, podmiot lub podmiot rybacki;
- 32) „takłowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową” oznacza takłowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej powyżej 24 metrów;
- 33) „transfer” oznacza każdy transfer:
- a) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sieci statku łowczego do sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - b) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie do innego sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - c) sadza z żywym tuńczykiem błękitnopłetwym z holownika na inny holownik;
 - d) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego miejsca hodowli lub tuczu do innego miejsca hodowli lub tuczu, lub z jednego sadza do innego w tym samym miejscu hodowli lub tuczu;
 - e) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z tonara do sadza wykorzystywanego w transporcie, niezależnie od obecności holownika;
- 34) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury oraz obrotu nimi;
- 35) „grupa narzędzi” oznacza grupę statków rybackich stosujących te same narzędzia, której przydzielono kwotę dla grupy;

- 36) „nakład połowowy” oznacza produkt mnożenia zdolności przez jego działalność, wykorzystywany do pomiaru intensywności operacji połowowych. Jednostki pomiaru różnią się w zależności od narzędzi połowowych. W przypadku połowów przy użyciu takli jednostką pomiaru nakładu połowowego jest liczba haczyków lub stosunek liczby haczyków do liczby godzin. W przypadku sejnów jednostką pomiaru są dni połowowe (czas połowu plus czas poszukiwania).
- 37) „odpowiedzialne państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega obszar, na którym znajduje się dane miejsce hodowli lub tuczu lub tonar.

ROZDZIAŁ II ŚRODKI ZARZĄDZANIA

Artykuł 6

Warunki dotyczące środków zarządzania rybołówstwem

- 1) Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby nakład połowowy jego statków łowczych i tonarów był proporcjonalny do uprawnień do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, jakimi dysponuje to państwo członkowskie we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Środki przyjęte przez państwa członkowskie obejmują ustanowienie indywidualnych kwot dla ich statków łowczych o długości powyżej 24 m wymienionych w wykazie upoważnionych statków, o którym mowa w art. 25.
- 2) Państwa członkowskie nakładają wymóg, aby statki łowcze bezzwłocznie kierowały się do wyznaczonego przez te państwa portu, jeżeli indywidualna kwota połowowa danego statku zostanie uznana za wyczerpaną, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- 3) Nie zezwala się na operacje czarterowe w odniesieniu do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 7

Przenoszenie nieodłowionych ilości żywych tuńczyków błękitnopłetwych

- 1) Nie zezwala się na przenoszenie niewykorzystanych kwot i nieodłowionych ilości żywych tuńczyków błękitnopłetwych.
- 2) Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, można zezwolić na przenoszenie nieodłowionych ilości żywego tuńczyka błękitnopłetwego, jeżeli zostanie opracowany i zgłoszony przez Komisję do sekretariatu ICCAT wzmocniony system kontroli. System ten stanowi integralną część planu inspekcji państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 13, i obejmuje co najmniej środki określone w art. 26 ust. 3 i art. 52.
- 3) Przed rozpoczęciem okresu połowu państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają szczegółową ocenę wszelkich ilości żywych tuńczyków błękitnopłetwych przeniesionych po zakończeniu masowych odłowów w miejscach hodowli lub tuczu, które podlegają ich jurysdykcji. W tym celu

dokonuje się transferu do innych sadzów przeniesionych ilości żywego tuńczyka błękitnopłetwego z danego roku połowu, w którym przeprowadzono masowy odłów w miejscach hodowli lub tuczu, z wykorzystaniem systemów kamer stereoskopowych lub metod alternatywnych, pod warunkiem że gwarantują one taki sam poziom precyzji i dokładności, zgodnie z art. 50. Przez cały czas zapewnia się w pełni udokumentowaną identyfikowalność. Przenoszenie ilości tuńczyka błękitnopłetwego z lat, w których nie przeprowadzono odłowu, podlega corocznej kontroli z zastosowaniem tej samej metody doboru próby w oparciu o ocenę ryzyka.

- 4) Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy mające na celu opracowanie wzmocnionego systemu kontroli przenoszenia żywego tuńczyka błękitnopłetwego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67.

Artykuł 8 **Przenoszenie kwot**

- 1) Przenoszenie kwot między Unią a pozostałymi CPC odbywa się wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody zainteresowanych państw członkowskich lub CPC. Komisja powiadamia Sekretariat ICCAT na 48 godzin przed przeniesieniem kwot.
- 2) Zezwala się na przenoszenie kwot w ramach grup narzędzi połowowych, kwot przyłowów i indywidualnych kwot połowowych każdego państwa członkowskiego pod warunkiem, że zainteresowane państwo(-a) członkowskie poinformuje(-ą) Komisję o takim przeniesieniu z wyprzedzeniem, tak aby Komisja mogła powiadomić Sekretariat ICCAT zanim dojdzie do przedmiotowego przeniesienia.

Artykuł 9 **Odliczanie kwot w przypadku przełowienia**

- 3) Jeżeli państwa członkowskie przekraczają przydzielone im kwoty i sytuacji tej nie można zaradzić poprzez wymianę kwot zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, zastosowanie mają art. 37 i art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 10 **Roczne plany połowowe**

- 1) Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan połowowy. Plan ten zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) kwoty przydzielone każdej grupie narzędzi połowowych, w tym kwoty przyłowu;
 - b) w stosownych przypadkach, opis metody przydzielania kwot i zarządzania nimi;

- c) środki mające na celu zapewnienie przestrzegania indywidualnych kwot połowowych;
 - d) otwarte okresy połowu dla każdej kategorii narzędzi połowowych;
 - e) informacje o wyznaczonych portach;
 - f) przepisy dotyczące przyłowu; oraz
 - g) liczbę statków, innych niż statki wykorzystujące włoki denne, o długości przekraczającej 24 m i sejnery upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- 2) Państwa członkowskie mogą przydzielać kwoty sektorowe łodziom przybrzeżnym upoważnionym do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i uwzględniają ten przydział w swoich planach połowowych. Zawierają również w swoich planach monitorowania, kontroli i inspekcji dodatkowe środki w celu ścisłego monitorowania wykorzystania kwot przez tę flotę. Państwa członkowskie mogą przy użyciu parametrów, o których mowa w ust. 1, upoważnić inną liczbę statków do pełnego wykorzystania ich uprawnień do połowów.
- 3) Portugalia i Hiszpania mogą przydzielić kwoty sektorowe kliprom tuńczykowym prowadzącym działalność na wodach Unii wokół archipelagów Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich. Kwotę sektorową włącza się do rocznych planów połowowych, a w rocznych planach monitorowania, kontroli i inspekcji określa się jasno środki mające na celu monitorowanie jej wykorzystania.
- 4) Gdy państwa członkowskie przydzielają kwoty sektorowe zgodnie z ust. 2 lub 3, nie ma zastosowania wymóg minimalnej kwoty wielkości 5 ton określony w obowiązującym akcie Unii określającym przydział uprawnień do połowów.
- 5) Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji każdą zmianę rocznego planu połowowego na co najmniej trzy dni robocze przed rozpoczęciem działalności połowowej, której dotyczy zmiana. Komisja przekazuje zmianę do sekretariatu ICCAT na co najmniej jeden dzień roboczy przed rozpoczęciem działalności połowowej, której dotyczy zmiana.

Artykuł 11

Przydział uprawnień do połowów

Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy przydzielaniu udostępnionych im uprawnień do połowów, państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym, oraz dążą do sprawiedliwego podziału kwot krajowych pomiędzy różne segmenty floty, ze szczególnym uwzględnieniem rybołówstwa tradycyjnego i tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, a także do stworzenia zachęt dla unijnych statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko.

Artykuł 12
Roczne plany zarządzania zdolnością połowową

Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan zarządzania zdolnością połowową. W planie tym państwa członkowskie dostosowują liczbę statków rybackich tak aby zapewnić, by zdolność połowowa była proporcjonalna do uprawnień do połowów przyznanych statkom połowiącym w danym okresie obowiązywania kwoty. Państwa członkowskie dostosowują zdolność połowową, stosując parametry określone w obowiązującym akcie Unii określającym przydział uprawnień do połowów. Przy dostosowywaniu zdolności połowowej dla sejnów dopuszcza się maksymalne odchylenie o 20 % w stosunku do zdolności połowowej odniesienia z 2018 r.

Artykuł 13
Roczne plany inspekcji

Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan inspekcji w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Państwa członkowskie przedkładają swoje plany Komisji. Plany te są opracowywane zgodnie z:

- a) celami, priorytetami i procedurami oraz wartościami odniesienia dla działań inspekcyjnych określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, ustanowionym na podstawie art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- b) krajowym programem kontroli w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego ustanowionym na podstawie art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 14
Roczne plany zarządzania hodowlą

- 1) Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan zarządzania hodowlą.
- 2) W rocznym planie zarządzania hodowlą każde państwo członkowskie zapewnia, aby całkowita zdolność wprowadzana i całkowita zdolność w zakresie hodowli były proporcjonalne do szacowanej ilości tuńczyka błękitnopłetwego dostępnej do celów hodowlanych.
- 3) Państwa członkowskie ograniczają swoją zdolność w zakresie hodowli tuńczyka do całkowitej zdolności w zakresie hodowli zarejestrowanej w rejestrze miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego ICCAT lub dopuszczonej i zgłoszonej ICCAT w 2018 r.
- 4) Maksymalna ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego wprowadzana do miejsc hodowli lub tuczu danego państwa członkowskiego jest ograniczona do poziomu ilości wprowadzanych i zarejestrowanych w ICCAT w rejestrze miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego przez miejsca hodowli lub tuczu tego państwa członkowskiego w latach 2005, 2006, 2007 lub 2008.

- 5) Jeżeli dane państwo członkowskie musi zwiększyć maksymalną ilość wprowadzanego złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego w jednym miejscu hodowli lub tuczu lub większej ich liczbie, zwiększenie to musi być proporcjonalne do uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu, w tym do przywozów żywego tuńczyka błękitnopłetwego.
- 6) Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby naukowcy, którym SCRS powierzył zadanie prowadzenia testów mających na celu identyfikację wskaźników wzrostu w trakcie okresu tuczenia, mieli dostęp do miejsc hodowli i tuczu i pomoc w wypełnianiu ich obowiązków.

Artykuł 15

Przekazywanie rocznych planów

- 1) Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie, którym przydzielono kwotę dla tuńczyka błękitnopłetwego, przedkładają Komisji następujące plany:
 - a) roczny plan połowowy dla statków łowczych i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ustanowiony zgodnie z art. 10;
 - b) roczny plan zarządzania zdolnością połowową ustanowiony zgodnie z art. 12;
 - c) roczny plan inspekcji ustanowiony zgodnie z art. 13; oraz
 - d) roczny plan zarządzania hodowlą ustanowiony zgodnie z art. 14.
- 2) Komisja zestawia plany, o których mowa w ust. 1, i wykorzystuje je przy ustanawianiu rocznego planu Unii. Komisja przekazuje plan Unii do Sekretariatu ICCAT do dnia 15 lutego każdego roku w celu omówienia i zatwierdzenia przez ICCAT.
- 3) W przypadku niezłożenia w terminie przez państwo członkowskie do Komisji któregośkolwiek z planów, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku stwierdzenia przez Komisję poważnego naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia w oparciu o końcowe sprawozdania z inspekcji, Komisja może podjąć decyzję o niezatwierdzeniu przedłożonych planów i o przekazaniu do Sekretariatu ICCAT planu Unii bez planów danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ III ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 16

Sezony połowowe

- 1) Połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym są dozwolone w okresie od dnia 26 maja do dnia 1 lipca.

- 2) W drodze odstępstwa od ust. 1 Chorwacja może wnioskować w swoich rocznych planach połowowych, o których mowa w art. 10, aby sejnery pływające pod jej banderą mogły poławiać tuńczyka błękitnopłetwego w celach hodowlanych na Morzu Adriatyckim (obszar połowów FAO 37.2.1) do dnia 15 lipca.
- 3) W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli dane państwo członkowskie przedstawi Komisji dowody, że z powodu wiatrów osiagających przynajmniej 4 stopnie w skali Beauforta niektóre z jego sejnerych poławiających tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym nie były w stanie wykorzystać swoich normalnych dni połowowych w ciągu roku, wówczas to państwo członkowskie może przenieść maksymalnie 10 utraconych dni do dnia 11 lipca tego roku w odniesieniu do danych statków. Niepodjęcie działań przez odnośne statki, a w przypadku wspólnej operacji połowowej przez wszystkie zaangażowane statki, jest należycie uzasadnione na podstawie komunikatów meteorologicznych i pozycji VMS.
- 4) W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym dozwolone są połowy tuńczyka błękitnopłetwego prowadzone przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.
- 5) Państwa członkowskie ustanawiają w swoich rocznych planach połowowych okresy połowu dla swoich flot, innych niż sejnery i taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

Artykuł 17

Obowiązek wyładunku

Przepisy niniejszego rozdziału pozostają bez uszczerbku dla art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w tym dla wszelkich mających zastosowanie odstępstw od tego artykułu.

Artykuł 18

Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

- 1) Zakazuje się połowu, zatrzymywania na statku, przeładunku, transferu, wyładunku, transportu, składowania, wystawiania lub oferowania do sprzedaży osobników tuńczyka błękitnopłetwego o masie poniżej 30 kg lub o długości ogonowej poniżej 115 cm, w tym również złowionych jako przyłów lub w ramach połowów rekreacyjnych.
- 2) W drodze odstępstwa od ust. 1 przy następujących połowach minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony tuńczyka błękitnopłetwego wynosi 8 kg lub 75 cm długości ogonowej:
 - a) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany we wschodnim Atlantyku klipami tuńczykowymi i statkami do połowu wędami holowanymi;
 - b) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Śródziemnym w ramach tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego świeżych ryb klipami tuńczykowymi, taklowcami i statkami do połowu ręcznego bez wędziska; oraz

- c) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Adriatyckim przez statki pływające pod banderą Chorwacji w celach hodowlanych.
- 3) Specjalne warunki, mające zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w ust. 2, określono w załączniku I.
- 4) Państwa członkowskie wydają upoważnienie do połowów statkom prowadzącym połowy w ramach odstępstw, o których mowa w pkt 2 i 3 załącznika I. Przedmiotowe statki są wskazane w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 25.
- 5) Ryby poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia określonych w niniejszym artykule, które są odrzucane martwe, wlicza się do kwoty państwa członkowskiego.

Artykuł 19

Przypadkowe połowy osobników o rozmiarach poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia

- 1) W drodze odstępstwa od art. 18 ust. 1 wszystkie statki łowcze i tonary prowadzące aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego mogą dokonać maksymalnie 5 % przypadkowych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o masie od 8 do 30 kg lub, alternatywnie, o długości ogonowej 75–115 cm.
- 2) Odsetek 5 %, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie całkowitego połowu tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku lub znajdującego się w tonarze w dowolnym momencie po każdej operacji połowowej.
- 3) Przypadkowe połowy odlicza się od kwoty państwa członkowskiego odpowiedzialnego za dany statek łowczy lub tonar.
- 4) Przypadkowe połowy tuńczyka błękitnopłetwego o rozmiarach poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia podlegają przepisom art. 30, 32, 33 i 34.

Artykuł 20

Przyłowy

- 1) Każde państwo członkowskie przewiduje przyłów tuńczyka błękitnopłetwego w ramach swojej kwoty i informuje o tym Komisję, przekazując jej plan połowowy.
- 2) Poziom dozwolonych przyłówów, który nie przekracza 20 % całkowitych połowów na statku na koniec każdego rejsu połowowego, oraz metodyka zastosowana do obliczenia tych przyłówów w odniesieniu do całkowitego połowu na statku są jasno określone w rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 10. Udział procentowy przyłówów może być obliczony według masy lub liczby osobników. Obliczanie według liczby osobników ma zastosowanie wyłącznie do tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, którymi zarządza ICCAT. Poziom dozwolonych przyłówów dla floty łodzi przybrzeżnych można obliczać w ujęciu rocznym.
- 3) Wszystkie przyłowy martwego tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymane na statku lub odrzucone odlicza się od kwoty państwa członkowskiego bandery oraz rejestruje i zgłasza Komisji zgodnie z art. 30 i 31.

- 4) W przypadku państw członkowskich bez kwoty tuńczyka błękitnopłetwego, odpowiednie przyłowy odlicza się od specjalnej unijnej kwoty przyłłów tuńczyka błękitnopłetwego określonej zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- 5) Jeżeli całkowita kwota przyznana państwu członkowskiemu została wyczerpana, poławianie tuńczyka błękitnopłetwego nie jest dozwolone, a państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego złowionego jako przyłów. W takim przypadku przetwarzanie i sprzedaż martwego tuńczyka błękitnopłetwego są zakazane, a wszystkie połowy są rejestrowane. Państwa członkowskie zgłaszają co roku informacje na temat ilości takich złowionych jako przyłów martwych tuńczyków błękitnopłetwych Komisji, która przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
- 6) Statki nieprowadzące aktywnie połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyraźnie oddzielają wszelkie ilości tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymywane na statku od innych gatunków, aby umożliwić organom kontroli monitorowanie przestrzegania przepisów niniejszego artykułu. Przyłowy te mogą być wprowadzane do obrotu, o ile towarzyszy im eBCD.

Artykuł 21

Wykorzystywanie środków powietrznych

Zakazane jest wykorzystywanie do poszukiwań tuńczyka błękitnopłetwego wszelkich środków powietrznych, w tym samolotów, śmigłowców lub wszelkiego rodzaju bezzałogowych statków powietrznych.

ROZDZIAŁ IV

POŁOWY REKREACYJNE

Artykuł 22

Specjalne kwoty na połowy rekreacyjne

- 1) Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego reguluje połowy rekreacyjne, przydzielając na ten cel specjalną kwotę. W kwocie tej uwzględnia się ewentualne ilości martwego tuńczyka błękitnopłetwego, w tym w ramach połowów według zasady „złów i wypuść”. Państwa członkowskie informują Komisję o kwocie przydzielonej na połowy rekreacyjne podczas przekazywania swoich planów połowowych.
- 2) Połowy martwego tuńczyka błękitnopłetwego zgłasza się i odlicza od kwoty danego państwa członkowskiego.

Artykuł 23
Specjalne warunki dotyczące połowów rekreacyjnych

- 1) Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego reguluje połowy rekreacyjne, wydając statkom upoważnienia do prowadzenia połowów rekreacyjnych. Na wniosek Komisji państwa członkowskie udostępniają wykaz statków do połowów rekreacyjnych, którym przyznano upoważnienie do połowów. Wykaz zawiera następujące informacje:
 - a) nazwę statku;
 - b) numer w rejestrze;
 - c) numer w rejestrze ICCAT (jeżeli dotyczy);
 - d) wszelkie poprzednie nazwy; oraz
 - e) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela lub właścicieli oraz operatora lub operatorów.
- 2) W ramach połowów rekreacyjnych zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku więcej niż jednego tuńczyka błękitnopłetwego na dany statek dziennie.
- 3) Zakazuje się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych.
- 4) Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów, w tym masę i długość każdego tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych, i przekazuje Komisji dane za poprzedni rok do dnia 30 czerwca każdego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
- 5) Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki, aby w jak największym stopniu zapewnić wypuszczanie żywego tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników złowionych w ramach połowów rekreacyjnych. Każdego tuńczyka błękitnopłetwego wyławia się całego, oskrobanego lub wypatroszonego.

Artykuł 24
„Złów, oznakuj i wypuść”

- 1) W drodze odstępstwa od art. 22 ust. 1 państwa członkowskie zezwalające na połowy według zasady „złów i wypuść” na północno-wschodnim Atlantyku prowadzone wyłącznie przez statki rekreacyjne mogą zezwolić ograniczonej liczbie tych statków na prowadzenie połowów tuńczyka błękitnopłetwego według zasady „złów, oznakuj i wypuść” bez konieczności przyznawania im określonej kwoty. Takie statki działają w ramach projektu naukowego prowadzonego przez instytut badawczy włączony do programu badań naukowych. Wyniki projektu są przekazywane właściwym organom państwa członkowskiego bandery.

- 2) Statków prowadzących badania naukowe w ramach programu badawczego ICCAT dotyczącego tuńczyka błękitnopłetwego nie uznaje się za prowadzące działania według zasady „złów, oznakuj i wypuść”, o których mowa w ust. 1.
- 3) Państwa członkowskie, które zezwalają na prowadzenie działań według zasady „złów, oznakuj i wypuść”:
 - a) przedstawiają opis tych działań i mające zastosowanie środki jako integralną część ich planów połowowych i planów inspekcji, o których mowa w art. 11 i 14;
 - b) ściśle monitorują działalność odnośnych statków w celu zapewnienia przestrzegania przez nie przepisów niniejszego rozporządzenia;
 - c) zapewniają, aby działania związane ze znakowaniem i wypuszczaniem były przeprowadzane przez przeszkolony personel w celu zagwarantowania wysokiej przeżywalności osobników; oraz
 - d) co roku przedkładają Komisji sprawozdanie na temat prowadzonej działalności naukowej, co najmniej 50 dni przed posiedzeniem SCRS w kolejnym roku. Komisja przekazuje sprawozdanie ICCAT na 60 dni przed posiedzeniem SCRS w kolejnym roku.
- 4) Każdego tuńczyka błękitnopłetwego, który umiera podczas połowów według zasady „złów, oznakuj i wypuść”, zgłasza się i odlicza od kwoty państwa członkowskiego bandery.

ROZDZIAŁ V ŚRODKI KONTROLI

SEKCJA I **WYKAZY I REJESTRY STATKÓW I TONARÓW**

Artykuł 25 **Wykazy i rejestry statków**

- 1) Co roku, na miesiąc przed rozpoczęciem okresu udzielania upoważnień, państwa członkowskie przedkładają Komisji drogą elektroniczną następujące wykazy statków w formacie określonym w ostatniej wersji wytycznych ICCAT⁴³ w sprawie przekazywania danych i informacji:
 - a) wykaz wszystkich statków łowczych upoważnionych do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego; oraz

⁴³ <https://www.iccat.int/en/SubmitCOMP.html>

- b) wykaz wszystkich innych statków rybackich wykorzystywanych do celów przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.

Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT na 15 dni przed rozpoczęciem działalności połowowej, tak aby statki te mogły zostać wprowadzone do prowadzonego przez ICCAT rejestru upoważnionych statków oraz, w stosownych przypadkach, do prowadzonego przez ICCAT rejestru statków o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 m upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją.

- 2) Podczas roku kalendarzowego statek rybacki może zostać umieszczony w obydwu wykazach, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem, że nie będzie umieszczony w obydwu wykazach jednocześnie.
- 3) Informacje na temat statków, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), muszą zawierać nazwę statku i numer w unijnym rejestrze floty rybackiej (numer CFR), jak określono w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/218⁴⁴.
- 4) Komisja nie uznaje przedkładania wykazów z mocą wsteczną.
- 5) Późniejsze zmiany do wykazów, o których mowa w ust. 1 i 3, przyjmuje się podczas roku kalendarzowego tylko wówczas, gdy udział w połowach zgłoszonego statku rybackiego został uniemożliwiony z uzasadnionych powodów operacyjnych lub ze względu na działanie siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym Komisję, dostarczając:
 - a) szczegółowe informacje dotyczące statku(-ów) rybackiego(-ich) mającego(-ych) zastąpić dany statek rybacki; oraz
 - b) wyczerpujący wykaz powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.
- 6) Komisja w razie potrzeby zmienia w ciągu roku informacje na temat statków, o których mowa w ust. 1, przekazując aktualne informacje Sekretariatowi ICCAT zgodnie z art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/2403.

Artykuł 26

Upoważnienia do połowów dla statków

- 1) Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów statkom wymienionym w jednym z wykazów określonych w art. 25 ust. 1 i 5. Upoważnienia do połowów zawierają co najmniej informacje określone w załączniku VII i są wydawane w formacie określonym w tym załączniku. Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje zawarte w upoważnieniu do połowów były dokładne i zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

⁴⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/218 z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie rejestru floty rybackiej UE (Dz.U. L 34 z 9.2.2017, s. 9).

- 2) Z zastrzeżeniem art. 20 ust. 6, unijne statki rybackie niewpisane do rejestru ICCAT, o którym mowa w art. 25 ust. 1, nie są upoważnione do poławiania, zatrzymywania na statku, dokonywania przeładunku, transportu, transferu, przetwarzania ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- 3) Jeżeli indywidualna kwota przypisana danemu statkowi zostaje uznana za wyczerpaną, państwo członkowskie bandery cofa upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydane temu statkowi i może zażądać, aby statek natychmiast skierował się do portu wyznaczonego przez to państwo.

Artykuł 27

Wykazy i rejestry tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

- 1) Każde państwo członkowskie przesyła Komisji drogą elektroniczną, jako część swojego planu połowowego, wykaz tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Komisja przesyła te informacje do Sekretariatu ICCAT, tak aby tonary mogły zostać wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
- 2) Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów tonarom wymienionym w wykazie, o którym mowa w ust. 1. Upoważnienia do połowów zawierają co najmniej informacje określone w załączniku VII i są wydawane w formacie określonym w tym załączniku. Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje zawarte w upoważnieniu do połowów były dokładne i zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- 3) Nie uznaje się za upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym tonarów Unii, które nie zostały wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Zabrania się zatrzymywania na statku, transferu, umieszczania w sadzu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy użyciu tych tonarów.
- 4) Państwo członkowskie bandery cofa upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydane tonarom wówczas, gdy kwota im przypisana zostaje uznana za wyczerpaną.

Artykuł 28

Informacje dotyczące operacji połowowych

- 1) Do dnia 15 lipca każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe informacje na temat połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w poprzednim roku. Komisja przekazuje te informacje do ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku. Informacje te obejmują:
 - a) nazwę i numer ICCAT każdego statku łowczego;

- b) okres upoważnienia(-nień) dla każdego statku łowczego;
 - c) całkowite połowy każdego statku łowczego, również w przypadku połowów o wyniku zerowym w całym okresie obowiązywania upoważnienia(-nień);
 - d) całkowitą liczbę dni, podczas których każdy statek łowczy dokonywał połowów we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w całym okresie obowiązywania upoważnienia(-nień); oraz
 - e) całkowity połów poza okresem obowiązywania upoważnienia (przyłowy).
- 2) Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje dotyczące statków rybackich pływających pod ich banderą, które nie były upoważnione do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ale które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego jako przyłów:
- a) nazwę i numer ICCAT lub, jeżeli statek nie jest wpisany do rejestru ICCAT, numer statku w krajowym rejestrze; oraz
 - b) całkowity połów tuńczyka błękitnopłetwego.
- 3) Każde państwo członkowskie zgłasza Komisji wszelkie informacje dotyczące wszystkich statków niepodlegających ust. 1 i 2, ale co do których wiadomo lub zakłada się, że dokonywały połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT natychmiast po ich uzyskaniu.

Artykuł 29

Wspólne operacje połowowe

- 1) Jakakolwiek wspólna operacja połowowa tuńczyka błękitnopłetwego jest dozwolona tylko wówczas, gdy uczestniczące statki są upoważnione przez państwo(-a) członkowskie bandery. Aby uzyskać upoważnienie, każdy sejnier musi być wyposażony w sprzęt do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, posiadać indywidualną kwotę oraz wypełniać obowiązki sprawozdawcze określone w art. 31.
- 2) Kwota przydzielona na rzecz wspólnej operacji połowowej jest równa sumie kwot przydzielonych sejnierom uczestniczącym w operacji.
- 3) Unijne sejnery nie angażują się we wspólne operacje połowowe z sejnierami innych CPC.
- 4) Wniosek o upoważnienie do uczestnictwa we wspólnej operacji połowowej określono w załączniku IV. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu uzyskania następujących informacji od swojego(-ich) sejniera(-ów) biorącego(-ych) udział we wspólnej operacji połowowej:
 - a) okres, w odniesieniu do którego złożono wniosek o upoważnienie do uczestnictwa we wspólnej operacji połowowej;
 - b) tożsamość zaangażowanych operatorów;

- c) indywidualne kwoty statków;
 - d) klucz przydziału połowów pomiędzy statki rybackie; oraz
 - e) informacje na temat docelowych miejsc hodowli lub tuczu.
- 5) Co najmniej 10 dni przed rozpoczęciem wspólnej operacji połowowej każde państwo członkowskie przesyła Komisji informacje, o których mowa w ust. 4, w formacie określonym w załączniku IV. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT i do państwa bandery pozostałych statków rybackich biorących udział we wspólnej operacji połowowej co najmniej 5 dni przed rozpoczęciem operacji.
- 6) W przypadku działania siły wyższej terminy określone w ust. 5 nie mają zastosowania w odniesieniu do informacji dotyczących docelowych miejsc hodowli lub tuczu. W takim przypadku państwa członkowskie przekazują Komisji zaktualizowane informacje tak szybko, jak to możliwe, wraz z opisem okoliczności składających się na działanie siły wyższej. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

SEKCJA 2

REJESTROWANIE POŁOWÓW

Artykuł 30

Wymogi rejestracyjne

- 1) Kapitan unijnego statku łowczego utrzymuje dziennik połowowy operacji zgodnie z art. 14, 15, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz sekcją A załącznika II do niniejszego rozporządzenia.
- 2) Kapitanowie unijnych holowników, statków pomocniczych rybołówstwa i statków przetwórci rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II sekcja B, C i D.

Artykuł 31

Raporty połowowe przesyłane przez kapitanów i operatorów tonarów

- 1) Kapitanowie unijnych statków łowczych przekazują swoim państwom członkowskim banderyienne raporty połowowe za pomocą środków elektronicznych przez cały okres, w którym mogą prowadzić połowy tuńczyka błękitnopłetwego. Raporty te nie są obowiązkowe dla statków znajdujących się w porcie, chyba że uczestniczą we wspólnej operacji połowowej. Dane w raportach pochodzą z dzienników połowowych i obejmują datę, godzinę, miejsce (szerokość i długość geograficzną) oraz masę i liczbę osobników tuńczyka błękitnopłetwego złowionych w obszarze objętym konwencją, w tym wypuszczeń i odrzutów martwych ryb. Kapitanowie przesyłają raporty w formacie określonym w załączniku III.

- 2) Kapitanowie sejnów składają dzienne raporty, o których mowa w ust. 1, dotyczące poszczególnych operacji połowowych, także w przypadku operacji o zerowym wyniku połowów. Kapitan statku lub jego upoważnieni przedstawiciele przekazują państwu członkowskiemu bandery statku raporty za poprzedni dzień do godziny 9.00 GMT następnego dnia.
- 3) Operatorzy tonarów lub ich upoważnieni przedstawiciele prowadzący aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego sporządzają dzienne raporty, które muszą być przekazywane ich państwom członkowskim bandery w ciągu 48 godzin drogą elektroniczną przez cały okres, w którym są upoważnieni do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Raporty te zawierają numer tonara w rejestrze ICCAT, datę i godzinę połowu, masę i liczbę złowionych osobników tuńczyka błękitnopłetwego, w tym połowy o wyniku zerowym, wypuszczenia i odrzuty martwych ryb. Kapitanowie przesyłają sprawozdania w formacie określonym w załączniku III.
- 4) Kapitanowie statków łowczych innych niż sejnery przekazują państwom członkowskim bandery raporty, o których mowa w ust. 1, najpóźniej do wtorku do godziny 12.00 GMT za poprzedni tydzień kończący się w niedzielę.

SEKCJA 3

WYŁADUNKI I PRZEŁADUNKI

Artykuł 32

Wyznaczone porty

- 1) Każde państwo członkowskie, któremu przydzielono kwotę tuńczyka błękitnopłetwego, wyznacza porty, w których zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego. Informacje o wyznaczonych portach zamieszcza się w rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 10. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach w informacjach dotyczących wyznaczonych portów. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT.
- 2) Aby port został uznany za wyznaczony port, państwo członkowskie portu zapewnia spełnienie następujących warunków:
 - a) ustalone zostały pory wyładunku i przeładunku;
 - b) ustalone zostały miejsca wyładunku i przeładunku; oraz
 - c) ustanowione zostały procedury inspekcji i nadzoru zapewniające objęcie inspekcją wszystkich pór wyładunku i przeładunku oraz wszystkich miejsc wyładunku i przeładunku zgodnie z art. 34.
- 3) Zabrania się wyładunku lub przeładunku ze statków łowczych, a także statków przetwórczych i statków pomocniczych, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty wyznaczone przez CPC i państwa członkowskie. W drodze wyjątku,

martwe tuńczyki błękitnopłetwe, odłowione z tonara/sadza, mogą być przewożone przez statek pomocniczy na statek przetwórnicy, o ile transport ten odbywa się w obecności organu kontroli.

Artykuł 33

Upřednie powiadomienie o wyladunku

- 1) Do kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów wymienionych w wykazie statków, o którym mowa w art. 25 niniejszego rozporządzenia, ma zastosowanie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z których portów lub urządzeń wyladunkowych zamierzają oni skorzystać, przesyła się upřednie powiadomienie o przybyciu na podstawie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- 2) Kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, a także statków przetwórci i statków pomocniczych, figurujących w wykazie statków, o którym mowa w art. 25, lub ich przedstawiciele, na co najmniej cztery godziny przed przewidywanym czasem przybycia do portu przekazują właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z którego portów lub urządzeń wyladunkowych zamierzają skorzystać, następujące informacje:
 - a) przewidywany czas przybycia;
 - b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymaną na statku; oraz
 - c) informacje dotyczące obszaru geograficznego, w którym dokonano połowów;
 - d) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego.
- 3) W przypadku gdy państwa członkowskie są upoważnione na mocy obowiązującego prawodawstwa unijnego do stosowania okresu powiadomienia krótszego niż okres czterech godzin przed przewidywanym czasem przybycia, informacje o szacunkowych ilościach tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku mogą zostać przekazane w tym obowiązującym okresie powiadomienia przed przybyciem. Jeżeli łowiska znajdują się mniej niż cztery godziny od portu, szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku może zostać zmieniona w dowolnym momencie przed przybyciem.
- 4) Organy państwa członkowskiego portu prowadzą rejestr wszystkich upřednich powiadomień dla bieżącego roku.
- 5) Wszystkie wyladunki na terenie Unii są kontrolowane przez odpowiednie organy kontroli państwa członkowskiego portu, a pewien odsetek poddaje się inspekcji na podstawie systemu oceny ryzyka obejmującego kwotę, wielkość floty i nakład połowowy. Pełne dane takiego systemu kontroli przyjętego przez każde państwo członkowskie zostają wyszczególnione w rocznym planie inspekcji, o którym mowa w art. 13.

- 6) W ciągu 48 godzin od zakończenia wyładunku kapitanowie unijnego statku łowczego o dowolnej długości całkowitej, przedkładają właściwym organom państwa członkowskiego lub CPC, w którym ma miejsce wyładunek, i państwu członkowskiemu bandery, deklarację wyładunkową. Kapitan statku łowczego jest odpowiedzialny za kompletność i dokładność deklaracji i poświadcza je. W deklaracji wyładunkowej określa się co najmniej wyładowane ilości tuńczyków błękitnopłetwych oraz obszar, na którym zostały one złowione. Wszystkie wyładowane połowy należy ważyć. Organy państwa członkowskiego portu przekazują sprawozdanie z wyładunku organom państwa bandery lub CPC w ciągu 48 godzin po zakończeniu wyładunku.

Artykuł 34 **Przeładunki**

- 1) Unijnym statkom rybackim, które przewożą tuńczyka błękitnopłetwego, lub statkom państw trzecich na wodach unijnych zabrania się przeładunku na morzu niezależnie od okoliczności.
- 2) Bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 52 ust. 2 i 3, art. 54 i art. 57 rozporządzenia (UE) 2017/2107, statki rybackie dokonują przeładunku połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyłącznie w wyznaczonych portach, o których mowa w art. 32 niniejszego rozporządzenia.
- 3) Kapitan statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, lub jego przedstawiciel przekazuje właściwym organom państwa portu na co najmniej 72 godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, informacje wymienione w formularzu deklaracji przeładunkowej określonym w załączniku V. Każdy przeładunek wymaga uprzedniego zezwolenia ze strony państwa członkowskiego bandery lub CPC bandery danego statku rybackiego dokonującego przeładunku. Ponadto kapitan statku dokonującego przeładunku informuje w momencie przeładunku państwo członkowskie bandery lub CPC bandery o terminach wymaganych w załączniku V.
- 4) Państwo członkowskie portu przeprowadza inspekcję statku, na który dokonuje się przeładunku, w chwili jego przybycia i sprawdza ilości i dokumentację związaną z operacją przeładunku.
- 5) Kapitanowie unijnych statków rybackich wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT i przekazują ją państwom członkowskim bandery w ciągu 15 dni po zakończeniu przeładunku. Kapitanowie statków rybackich dokonujących przeładunku wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT zgodnie z załącznikiem V. Deklaracja przeładunkowa zawiera numer referencyjny eBCD w celu ułatwienia kontroli krzyżowej danych w niej zawartych.
- 6) Państwo portu przesyła dane dotyczące przeładunku organowi państwa członkowskiego bandery lub CPC statku rybackiego dokonującego przeładunku w ciągu 5 dni po zakończeniu przeładunku.
- 7) Wszystkie przeładunki są poddawane inspekcji przez właściwe organy państwa członkowskiego wyznaczonego portu.

SEKCJA 4

OBOWIĄZKI W ZAKRESIE SPRAWOZDAWCZOŚCI

Artykuł 35

Miesięczne raporty dotyczące ilości

Do piętnastego dnia każdego miesiąca każde państwo członkowskie przesyła Komisji informacje o ilościach tuńczyka błękitnopłetwego, które zostały złowione, wyładowane, przeładowane lub umieszczone w sadzach w poprzednim miesiącu przez statki rybackie lub tonary pływające pod jego banderą lub w nim zarejestrowane. Podane informacje są uporządkowane według rodzajów narzędzi oraz z uwzględnieniem przyłowu, połowów w rybołówstwie sportowym i rekreacyjnym oraz połowów o wyniku zerowym. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 36

Informacje o wyczerpaniu kwoty

- 1) Oprócz spełnienia wymogów, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję, gdy wykorzystanie kwoty przyznanej danej grupie narzędzi osiągnie 80 %.
- 2) Oprócz spełnienia wymogów, o których mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie informuje Komisję, jeżeli kwotę przyznaną danej grupie narzędzi lub wspólnej operacji połowowej lub sejnierowi uznaje się za wyczerpaną. Do informacji załącza się urzędowe dokumenty potwierdzające wstrzymanie prowadzenia połowów lub wezwanie do portu, wydane przez państwo członkowskie dla floty, grupy narzędzi, wspólnej operacji połowowej lub statków o indywidualnych kwotach, wskazujące wyraźnie datę i czas zakończenia połowów.
- 3) Komisja powiadamia Sekretariat ICCAT o datach wyczerpania unijnej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego.

SEKCJA 5

PROGRAMY OBECNOŚCI OBSERWATORÓW

Artykuł 37

Krajowy program obecności obserwatorów

- 1) W odniesieniu do statków i tonarów prowadzących aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego każde państwo członkowskie zapewnia, aby rozmieszczenie obserwatorów krajowych wyposażonych w urzędowy dokument identyfikacyjny obejmowało co najmniej:
 - a) 20 % aktywnych trawlerów do połowów pelagicznych (ponad 15 m);

- b) 20 % aktywnych taklowców (ponad 15 m);
- c) 20 % aktywnych kliprów tuńczykowych (ponad 15 m);
- d) 100 % holowników;
- e) 100 % operacji odławiania z tonarów.

Państwa członkowskie, w których do kategorii wymienionych w akapicie pierwszym lit. a), b) i c) należy mniej niż pięć statków łowczych upoważnionych do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego zapewniają, aby rozmieszczenie obserwatorów krajowych obejmowało co najmniej 20 % czasu, w którym statki te prowadzą aktywny połów tuńczyka błękitnopłetwego.

2) Zadania obserwatora krajowego polegają w szczególności na:

- a) monitorowaniu przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez statki rybackie i tonary;
- b) rejestrowaniu działalności połowowej i przekazywaniu dotyczących jej raportów zawierających następujące informacje:
 - a) ilość dokonanego połowu (w tym przyłowu) oraz oznaczenie połowu (osobniki zatrzymane na statku lub odrzucone martwe lub żywe);
 - b) długość i szerokość geograficzną obszaru połowu;
 - c) pomiar nakładu (tj. liczba zaciągów, liczba haczyków itd.) zgodnie z definicją ICCAT w Podręczniku terenowym w zakresie narzędzi połowowych;
 - d) datę połowu.
- c) weryfikacji wpisów w dzienniku pokładowym;
- d) obserwacji i odnotowywaniu statków, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochrony ICCAT.

3) Oprócz zadań, o których mowa w ust. 2, krajowi obserwatorzy prowadzą prace naukowe, w tym gromadzą niezbędne dane w oparciu o wytyczne SCRS.

4) Dane i informacje zgromadzone w ramach programu obecności obserwatorów każdego państwa członkowskiego są przekazywane Komisji, która przesyła je do SCRS lub w stosownych przypadkach do Sekretariatu ICCAT.

5) Do celów ust. 1–3 każde państwo członkowskie zapewnia:

- a) reprezentatywny zasięg czasowo-przestrzenny w celu zapewnienia, aby Komisja otrzymywała stosowne i odpowiednie dane i informacje dotyczące połowu, nakładu oraz innych aspektów naukowych i dotyczących zarządzania, z uwzględnieniem cech szczególnych flot i rybołówstwa;
- b) rzetelne protokoły gromadzenia danych;

- c) właściwe przeszkolenie i zatwierdzenie obserwatorów przed ich rozmieszczeniem;
- d) możliwie minimalne zakłócenie działalności statków rybackich i tonarów dokonujących połowów na obszarze obowiązywania konwencji.

Artykuł 38

Program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT

- 1) Państwa członkowskie zapewniają skuteczne wdrożenie programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT określonego w niniejszym artykule i w załączniku VIII.
- 2) Państwa członkowskie zapewniają obecność regionalnego obserwatora ICCAT:
 - a) na wszystkich sejnerach upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego z sejnerów;
 - c) podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego z tonarów do sadzów wykorzystywanych w transporcie;
 - d) podczas wszystkich transferów między miejscami hodowli lub tuczu;
 - e) podczas wszystkich operacji umieszczania w sadzach tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu;
 - f) podczas wszystkich operacji odławiania tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu; oraz
 - g) podczas wypuszczania tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w hodowli do morza.
- 3) Sejnery bez regionalnego obserwatora ICCAT nie są upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
- 4) Państwa członkowskie zapewniają, aby każdemu z miejsc hodowli lub tuczu przydzielany był jeden regionalny obserwator ICCAT na cały okres operacji umieszczania w sadzach. W przypadku działania siły wyższej i po potwierdzeniu przez właściwy organ danego państwa członkowskiego tych okoliczności, które stanowią siłę wyższą, jeden obserwator regionalny ICCAT może obsługiwać dwa miejsca hodowli lub tuczu w celu zagwarantowania ciągłości działalności hodowlanej. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu żąda jednak natychmiastowego przydzielenia dodatkowego obserwatora regionalnego.
- 5) Zadania obserwatorów regionalnych ICCAT polegają w szczególności na:
 - a) obserwacji i monitorowaniu połowów i działalności hodowlanej zgodnie ze stosownymi środkami ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania, w tym poprzez dostęp do obrazów z kamer stereoskopowych w momencie

umieszczania w sadzach, który umożliwia pomiar długości i oszacowanie odpowiedniej masy;

- b) podpisywaniu deklaracji transferu ICCAT i BCD, jeżeli informacje w nich zawarte są zgodne z ich obserwacjami. W przeciwnym razie obserwator regionalny ICCAT zaznacza swoją obecność w deklaracjach transferu i w BCD oraz podaje powody sporu, powołując się w szczególności na zasadę(-y) lub procedurę(-y), której(-ych) nie przestrzegano;
 - c) prowadzeniu wymaganych przez ICCAT prac naukowo-badawczych takich jak gromadzenie próbek, na podstawie wytycznych SCRS.
- 6) Kapitanowie, załoga i operatorzy miejsc hodowli i tuczu, tonarów oraz operatorzy statków nie mogą utrudniać wykonywania obowiązków przez obserwatorów regionalnych, zastraszać ich, ingerować w wykonywanie tych obowiązków ani wpływać na nich w żaden inny sposób.

SEKCJA 6

OPERACJE TRANSFERU

Artykuł 39

Zezwolenie na transfer

- 1) Przed każdą operacją transferu kapitan statku łowczego lub holownika lub jego przedstawiciele lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, z którego przedmiotowy transfer pochodzi, przekazuje państwu członkowskiemu bandery lub państwu członkowskiemu odpowiedzialnemu za miejsce hodowli lub tuczu lub tonar uprzednie powiadomienie o transferze, w którym określono:
- a) nazwę statku łowczego, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara i numer w rejestrze ICCAT;
 - b) przewidywany czas transferu;
 - c) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego, którego dotyczy transfer;
 - d) informacje na temat położenia (szerokość/długość geograficzną) miejsca transferu i numery identyfikacyjne sadzów;
 - e) nazwę holownika, liczbę holowanych sadzów i w stosownych przypadkach numer w rejestrze ICCAT; oraz
 - f) docelowy port, docelowe miejsce hodowli lub tuczu lub docelowy sadz tuńczyka błękitnopłetwego.
- 2) Do celów ust. 1 państwa członkowskie przydzielają każdemu z sadzów przeznaczonych do transportu niepowtarzalny numer. Jeżeli zachodzi potrzeba wykorzystania kilku sadzów, aby dokonać transferu połowu odpowiadającego jednej operacji połowowej, wymagana jest tylko jedna deklaracja transferu, ale w deklaracji tej odnotowuje się numer każdego z sadzów wykorzystanych do celów transportu,

z wyraźnym wskazaniem ilości tuńczyka błękitnopłetwego transportowanego w każdym sadzu.

- 3) Numery sadzów są nadawane na podstawie systemu niepowtarzalnej numeracji, obejmującego co najmniej kod Alfa 3 odpowiadający banderze holownika, a następnie trzy cyfry. Niepowtarzalne numery sadzów są stałe i nie mogą być przenoszone z jednego sadza na drugi.
- 4) Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, przydziela każdej operacji transferu numer zezwolenia i przekazuje go kapitanowi statku rybackiego lub, w stosownych przypadkach, operatorowi tonara lub miejsca hodowli lub tuczu. Numer zezwolenia obejmuje trzyliterowy kod państwa członkowskiego, cztery cyfry oznaczające rok i trzy litery wskazujące czy zezwolenia udzielono (AUT) czy odmówiono (NEG), a następnie numery porządkowe.
- 5) Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, zezwala lub odmawia udzielenia zezwolenia na transfer w ciągu 48 godzin od złożenia uprzedniego powiadomienia o transferze. Operacji transferu nie można rozpocząć przed uzyskaniem zezwolenia.
- 6) Zezwolenie na transfer nie przesądza o zatwierdzeniu operacji umieszczania w sadzach.

Artykuł 40

Odmowa zezwolenia na transfer i wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego

- 1) Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy, holownik, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar nie udziela zezwolenia na transfer, jeżeli po otrzymaniu uprzedniego zawiadomienia o transferze uznaje, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który zgłosił połów ryb, nie dysponuje wystarczającą kwotą;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar lub nie została zatwierdzona do umieszczenia w sadzach;
 - c) statek łowczy, który zgłosił połów ryb, nie posiadał ważnego upoważnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydanego zgodnie z art. 26; lub
 - d) holownik zgłoszony jako przyjmujący transfer ryb nie jest zarejestrowany w prowadzonym przez ICCAT rejestrze innych statków rybackich, o którym mowa w art. 25, lub nie jest wyposażony we w pełni funkcjonujący VMS lub równoważne urządzenie lokacyjne.
- 2) Jeżeli nie udzielono zezwolenia na transfer, państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, w stosownych przypadkach, wydaje natychmiast nakaz wypuszczenia ryb kapitanowi statku łowczego lub holownika lub, w stosownych przypadkach, informuje operatora tonara lub miejsca hodowli lub tuczu, że nie udzielono zezwolenia na transfer i nakazuje im wypuszczenie ryb do morza zgodnie z załącznikiem XII.

- 3) W przypadku awarii technicznej systemu VMS podczas transportu do miejsca hodowli lub tuczu, dany holownik zastępuje się innym holownikiem, który dysponuje w pełni funkcjonującym VMS, lub instaluje się lub wykorzystuje nowy, sprawny VMS najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu 72 godzin. Ten okres 72 godzin może zostać wyjątkowo przedłużony w przypadku działania siły wyższej lub wystąpienia uzasadnionych ograniczeń operacyjnych. O awarii technicznej niezwłocznie powiadamia się Komisję, która informuje Sekretariat ICCAT. Od momentu wykrycia awarii technicznej do momentu jej usunięcia, co cztery godziny kapitan lub jego przedstawiciel przekazuje organom kontrolnym państwa członkowskiego bandery aktualne współrzędne geograficzne statku rybackiego za pomocą odpowiednich środków telekomunikacji.

Artykuł 41

Deklaracja transferu

- 1) Na koniec operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara wypełnia i przekazuje odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu deklarację transferu ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w załączniku VI.
- 2) Organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek rybacki, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar, z których przedmiotowy transfer pochodzi, numerują formularze deklaracji transferu. Numer formularza deklaracji transferu obejmuje trzyliterowy kod państwa członkowskiego, po którym umieszczane są cztery cyfry oznaczające rok i trzycyfrowy numer porządkowy, po którym umieszczane są trzy litery ITD (MS-20**/xxx/ITD).
- 3) Oryginał deklaracji transferu towarzyszy transferowi. Kopię deklaracji przechowuje kapitan statku rybackiego, operator tonara lub operator miejsca hodowli lub tuczu.
- 4) Kapitanowie statków prowadzących operacje transferu rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II.
- 5) Informacje dotyczące martwych ryb rejestruje się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XIII.

Artykuł 42

Monitorowanie za pomocą kamery wideo

- 1) Kapitan statku łowczego lub holownika lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara zapewnia monitorowane transferu za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie w celu sprawdzenia ilości ryb, które podlegają transferowi. Rejestrację za pomocą kamery wideo przeprowadza się zgodnie z minimalnymi normami i procedurami określonymi w załączniku X.
- 2) Państwa członkowskie przekazują kopie nagrań wideo Komisji, która na wniosek przekazuje je SCRS.

Weryfikacja przez obserwatorów regionalnych ICCAT oraz prowadzenie dochodzeń

- 1) Regionalni obserwatorzy ICCAT obecni na statku łowczym lub przy tonarze, jak wskazano w art. 38 i załączniku VIII:
 - a) zapisują i składają raporty z prowadzonych działań związanych z transferem;
 - b) obserwują i szacują transferowane połowy; oraz
 - c) weryfikują wpisy dokonane w uprzednim zezwoleniu na transfer, o którym mowa w art. 39, oraz w deklaracji transferu ICCAT, o której mowa w art. 41.
- 2) W przypadku gdy liczba sztuk według szacunków regionalnego obserwatora ICCAT, odpowiednich organów kontroli lub kapitana statku łowczego lub holownika, lub operatora tonara lub miejsca hodowli lub tuczu, różni się o ponad 10 %, odpowiedzialne za nich państwo członkowskie wszczyna dochodzenie. Takie dochodzenie zostaje zakończone przed umieszczeniem ryb w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu, a w każdym przypadku w ciągu 96 godzin od rozpoczęcia dochodzenia, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej. Do czasu otrzymania wyników tego dochodzenia nie przeprowadza się operacji umieszczania w sadzach ani nie zatwierdza się odpowiedniej sekcji BCD.
- 3) Jednakże jeżeli niewystarczająca jakość lub ostrość nagrania wideo uniemożliwiają oszacowanie ilości objętych transferem, kapitan statku lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara może wystąpić do organów odpowiedzialnego państwa członkowskiego o zgodę na przeprowadzenie nowej operacji transferu i dostarczenie regionalnemu obserwatorowi ICCAT odpowiedniego nagrania wideo. Jeżeli taka dobrowolna kontrola transferu nie zostaje przeprowadzona z wynikiem zadowalającym, odpowiedzialne państwo członkowskie wszczyna dochodzenie. Jeżeli po zakończeniu tego dochodzenia zostanie potwierdzone, że jakość materiału wideo nie pozwala na oszacowanie ilości objętych transferem, organy kontrolne odpowiedzialnego państwa członkowskiego nakazują przeprowadzenie kontrolnej operacji transferu i przekazują odpowiedni zapis wideo obserwatorowi regionalnemu ICCAT. Nowe transfery przeprowadza się jako transfery kontrolne do czasu, gdy jakość nagrań wideo pozwoli na oszacowanie ilości objętych transferem.
- 4) Bez uszczerbku dla weryfikacji przeprowadzanych przez inspektorów, obserwatorzy regionalni ICCAT podpisują deklarację transferu ICCAT tylko wówczas, gdy ich obserwacje są zgodne ze środkami ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania, a informacje zawarte w deklaracji transferu są zgodne z ich obserwacjami, i obejmują odpowiednie nagranie wideo, zgodnie z wymogami ust. 1, 2 i 3. Regionalni obserwatorzy ICCAT sprawdzają również, czy deklaracja transferu ICCAT została przekazana odpowiednio: kapitanowi holownika lub operatorowi miejsca hodowli lub tuczu lub przedstawicielowi tonara. Jeśli obserwator regionalny ICCAT nie zgadza się z informacjami zawartymi w deklaracji transferu, zaznacza swoją obecność w deklaracjach transferu i w BCD oraz podaje powody sporu, powołując się w szczególności na zasadę(-y) lub procedurę(-y), której(-ych) nie przestrzegano.
- 5) Na koniec operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara wypełnia i przekazuje odpowiedzialnemu

państwu członkowskiemu deklarację transferu ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w załączniku VI. Państwa członkowskie przekazują deklarację transferu Komisji, która przesyła ją niezwłocznie do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 44
Akty wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające operacyjne procedury stosowania przepisów ustanowionych w niniejszej sekcji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67.

SEKCJA 7
UMIESZCZANIE W SADZACH

Artykuł 45
Zezwolenie na umieszczanie w sadzach i ewentualna odmowa takiego zezwolenia

- 1) Przed rozpoczęciem każdej operacji umieszczania w sadzach zabronione jest kotwiczenie sadzów wykorzystywanych w transporcie w promieniu 0,5 mili morskiej od miejsc hodowli lub tuczu. W tym celu współrzędne geograficzne odpowiadające wielobokowi, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu, muszą być udostępnione w planach zarządzania hodowlą, o których mowa w art. 14.
- 2) Przed każdą operacją umieszczania w sadzach państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zwraca się z wnioskiem o zatwierdzenie operacji umieszczenia w sadzu do państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar, który złowił tuńczyka błękitnopłetwego, który ma zostać umieszczony w sadzu.
- 3) Właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar odmawia zatwierdzenia operacji umieszczenia w sadzu, jeżeli uzna, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który dokonał połowu, nie dysponuje wystarczającą kwotą na połów tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar; lub
 - c) statek łowczy, który zgłosił połów ryb, nie posiadał ważnego upoważnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, wydane zgodnie z art. 26.
- 4) Jeżeli państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar odmawia zatwierdzenia operacji umieszczenia w sadzu, wówczas:
 - a) informuje ono właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu; oraz
 - b) zwraca się do tego organu o przejęcie połowów i wypuszczenie ryb do morza.

- 5) Nie można rozpocząć operacji umieszczania w sadzach, jeżeli państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statki łowcze lub tonar, lub państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu, które porozumiało się z organami państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar, nie zatwierdziło jej w ciągu jednego dnia roboczego od złożenia wniosku. W przypadku braku odpowiedzi ze strony państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar w terminie jednego dnia roboczego, właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu może udzielić zezwolenia na umieszczenie w sadzach.
- 6) Ryby należy umieścić w sadzach do dnia 22 sierpnia każdego roku, chyba że właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu poda uzasadnione powody, w tym wynikające z działania siły wyższej, których opis dołącza się do raportu z umieszczania w sadzach w momencie jego przedłożenia. W każdym przypadku ryb nie umieszcza się w sadzach po dniu 7 września każdego roku.

Artykuł 46

Dokumentacja połowów tuńczyka błękitnopłetwego

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu wprowadzają zakaz umieszczania tuńczyka błękitnopłetwego w sadzach, któremu nie towarzyszą dokumenty wymagane przez ICCAT w ramach programu dokumentacji połowów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 640/2010⁴⁵. Dokumentacja musi być dokładna, pełna i zatwierdzona przez organy państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statki łowcze lub tonary.

Artykuł 47

Kontrole

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu podejmują niezbędne środki w celu dokonania inspekcji każdej operacji umieszczania tuńczyków w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu.

Artykuł 48

Monitorowanie za pomocą kamery wideo

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają monitorowanie operacji umieszczania w sadzach przez swoje organy kontrolne za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie. Dla każdej operacji umieszczania w sadzach sporządza się nagranie wideo zgodnie z przepisami załącznika X.

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie programu dokumentacji połowów tuńczyka błękitnopłetwego *Thunnus thynnus* i zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1984/2003 (Dz.U. L 194 z 24.7.2010, s. 1).

Artykuł 49
Wszczęcie i prowadzenie dochodzenia

W przypadku gdy liczba sztuk według szacunków regionalnego obserwatora ICCAT, odpowiednich organów kontroli państw członkowskich lub operatora miejsca hodowli lub tuczu, różni się o ponad 10 %, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna dochodzenie we współpracy z państwem członkowskim lub CPC odpowiedzialnymi za statek łowczy lub tonar. Państwo członkowskie, które wszczyna dochodzenie, może wykorzystać inne informacje, którymi dysponuje, w tym wyniki programów umieszczania w sadzach, o których mowa w art. 50.

Artykuł 50
Środki i programy umożliwiające oszacowanie liczby sztuk i masy tuńczyka błękitnopłetwego umieszczanego w sadzach

- 1) Państwa członkowskie zapewniają objęcie programem wykorzystującym systemy kamer stereoskopowych lub alternatywne metody gwarantujące ten sam poziom precyzji i dokładności 100 % wszystkich operacji umieszczania w sadzach w celu oszacowania liczby i masy ryb.
- 2) Program realizuje się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI. Alternatywne metody mogą być stosowane tylko wówczas, gdy zostały zatwierdzone przez ICCAT podczas dorocznego posiedzenia.
- 3) Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przekazują wyniki tego programu państwu członkowskiemu lub CPC odpowiedzialnym za statki łowcze oraz podmiotowi prowadzącemu regionalny program obecności obserwatorów w imieniu ICCAT.
- 4) W przypadku gdy wyniki programu wykazują, że liczba sztuk tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach różni się od liczby sztuk zgłoszonych jako złowione lub poddane transferowi, państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna dochodzenie we współpracy z państwem członkowskim odpowiedzialnym za statek łowczy lub tonar.
- 5) Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar wydaje nakaz wypuszczenia, zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XII, w odniesieniu do ilości umieszczonych w sadzach, które przekraczają zgłoszone ilości złowione i poddane transferowi, jeżeli:
 - a) dochodzenie, o którym mowa w ust. 4, nie zostało zakończone w ciągu 10 dni roboczych od przekazania wyników programu, w odniesieniu do jednej operacji umieszczania w sadzach lub wszystkich operacji umieszczania w sadzach podczas wspólnej operacji połowowej; lub
 - b) wyniki dochodzenia wskazują, że liczba sztuk lub średnia masa tuńczyka błękitnopłetwego przekracza zgłoszoną ilość złowioną i poddaną transferowi;

Wypuszczenie ryb stanowiących nadwyżkę przeprowadza się w obecności organów kontrolnych.

- 6) Wyniki programu wykorzystuje się w celu podjęcia decyzji, czy wypuszczenie jest konieczne, i odpowiednio wypełnia się deklaracje umieszczania w sadzach i odpowiednie sekcje BCD. Jeżeli wydano nakaz wypuszczenia, operator miejsca hodowli lub tuczu występuje z wnioskiem o obecność krajowego organu kontroli i regionalnego obserwatora ICCAT w celu monitorowania operacji wypuszczania.
- 7) Państwa członkowskie przekazują Komisji wyniki programu do dnia 1 września każdego roku. Komisja przekazuje te informacje SCRS w celu ich oceny do dnia 15 września każdego roku.
- 8) Transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego sadza wykorzystywanego w hodowli do innego sadza wykorzystywanego w hodowli nie może nastąpić bez zezwolenia i obecności organów kontrolnych państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu. Każdy transfer jest rejestrowany w celu kontroli liczby osobników. Krajowe organy kontrolne monitorują te transfery i zapewniają rejestrację każdego transferu w obrębie miejsca hodowli lub tuczu w systemie eBCD.
- 9) Różnica wynosząca co najmniej 10 % między ilością złowionego tuńczyka błękitnopłetwego zgłoszoną przez statek lub tonar a ilością ustaloną przez kamerę kontrolną w momencie umieszczania w sadzach stanowi potencjalne niespełnienie wymogów przez dany statek lub tonar. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia odpowiednich działań następczych.

Artykuł 51

Deklaracja umieszczania w sadzach

- 1) W ciągu tygodnia od zakończenia operacji umieszczania w sadzach państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przedkłada deklarację umieszczania w sadzach zgodnie z załącznikiem XIV państwu członkowskiemu lub CPC, których statki lub tonary dokonały połowu tuńczyka błękitnopłetwego, oraz Komisji. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
- 2) Do celu ust. 1 operacji umieszczania w sadzach nie uznaje się za zakończoną do momentu zakończenia rozpoczętego dochodzenia i wszystkich nakazanych operacji wypuszczania.

Artykuł 52

Transfery w obrębie miejsca hodowli lub tuczu i kontrole wyrwykowe

- 1) Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu ustanawiają system identyfikowalności, uwzględniający rejestrowanie za pomocą kamer wideo transferów w obrębie miejsca hodowli lub tuczu.
- 2) Organy kontrolne państw członkowskich odpowiedzialnych za miejsca hodowli lub tuczu przeprowadzają, na podstawie analizy ryzyka, wyrwykowe kontrole tuńczyka błękitnopłetwego trzymanego w sadzach wykorzystywanych w hodowli w okresie między zakończeniem operacji umieszczania w sadzach w jednym roku a pierwszą operacją umieszczania w sadzach w kolejnym roku.

- 3) Do celów ust. 2 każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu ustanawia minimalny odsetek ryb podlegających kontroli. Odsetek ten jest określony w rocznym planie inspekcji, o którym mowa w art. 13. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wyniki kontroli wrywkowych przeprowadzanych każdego roku. Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT w kwietniu następnego roku.

Artykuł 53

Dostęp do nagrań wideo i wymogi ich dotyczące

- 1) Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie na żądanie nagrań wideo, o których mowa w art. 48 i 50, inspektorom krajowym, regionalnym oraz inspektorom ICCAT, a także obserwatorom ICCAT i krajowym.
- 2) Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu podejmuje niezbędne środki, aby uniknąć wszelkich podmian, edytowania oryginalnych nagrań wideo lub manipulowania nimi.

Artykuł 54

Raport z umieszczania w sadzach

Państwa członkowskie, które podlegają obowiązkowi składania deklaracji umieszczania w sadzach zgodnie z art. 51, przesyłają Komisji do dnia 31 lipca każdego roku raport z umieszczania w sadzach dotyczący poprzedniego roku. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT do dnia 1 sierpnia każdego roku. Raport zawiera następujące informacje:

- a) całkowitą ilość tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu, w tym liczbę i masę strat poniesionych w czasie transportu do sadzów przez statki rybackie i tonary, w podziale na miejsca hodowli lub tuczu;
- b) wykaz statków dokonujących połowów, dostarczających lub transportujących tuńczyka błękitnopłetwego do celów hodowli (nazwa statku, bandera, numer licencji, rodzaj narzędzia połowowego) i tonarów;
- c) wyniki programu pobierania próbek w celu oszacowania struktury długościowej złowionego tuńczyka błękitnopłetwego, jak również datę, godzinę i obszar połowu oraz zastosowaną metodę połowu, w celu poprawy statystyk do celów oceny zasobów;

W programie pobierania próbek wymaga się, aby struktura wielkości (długość lub masa) w sadzach określana była na jednej próbce (= 100 osobników) na każde 100 t żywych ryb, lub na próbce wynoszącej 10 % łącznej liczby ryb w sadzach. Próbkę w celu określenia struktury długościowej należy pobierać podczas odłowów w miejscu hodowli lub tuczu i na rybach padłych podczas transportu, zgodnie z wytycznymi ICCAT w sprawie przekazywania danych i informacji. W przypadku ryb hodowanych dłużej niż rok należy ustanowić dodatkowe metody pobierania próbek. Próbkę pobiera się podczas każdego odłowu, ze wszystkich sadzów;

- d) ilości tuńczyka błękitnopłetwego umieszczone w sadzach oraz szacunkowy wzrost i śmiertelność w trakcie niewoli oraz ilości sprzedane, w tonach. Informacje te dostarczane są przez miejsce hodowli lub tuczu;
- e) ilości tuńczyka błękitnopłetwego umieszczone w sadzach w poprzednim roku; oraz
- f) ilości, w podziale według ich pochodzenia, wprowadzone do obrotu w poprzednim roku.

Artykuł 55
Akty wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające procedury stosowania przepisów ustanowionych w niniejszej sekcji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67.

SEKCJA 8
MONITOROWANIE I NADZÓR

Artykuł 56
System monitorowania statków

- 1) W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie bandery wdrażają satelitarny system monitorowania statków (VMS) w odniesieniu do swoich statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów, zgodnie z załącznikiem XV.
- 2) Statki rybackie o długości powyżej 15 m wymienione w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 25 ust. 1 lit. a), lub w wykazie statków, o którym mowa w art. 25 ust. 1 lit. b), zaczynają przekazywać dane VMS do ICCAT co najmniej na 5 dni przed rozpoczęciem okresu obowiązywania upoważnienia i przekazują te dane przez co najmniej 5 dni po zakończeniu okresu obowiązywania upoważnienia, chyba że wcześniej Komisji zostanie przesłany wniosek o usunięcie danego statku z rejestru statków ICCAT.
- 3) Na potrzeby kontroli kapitan statku lub jego przedstawiciel zapewnia, aby nie przerywano przekazywania danych VMS przez statki łowcze upoważnione do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego, kiedy przebywają one w porcie.
- 4) Państwa członkowskie zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa przekazywały Komisji i wyznaczonemu przez nią podmiotowi w czasie rzeczywistym oraz w formacie „https data feed”, wiadomości VMS otrzymane ze statków rybackich pływających pod ich banderą. Komisja przekazuje te wiadomości Sekretariatowi ICCAT w formie elektronicznej.
- 5) Państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - a) wiadomości VMS ze statków rybackich pływających pod ich banderą były przekazywane Komisji nie rzadziej niż co dwie godziny;

- b) w przypadku awarii technicznej VMS wiadomości alternatywne ze statków rybackich pływających pod ich banderą otrzymane zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 były przekazywane Komisji w ciągu 24 godzin od ich otrzymania przez ośrodki monitorowania rybołówstwa;
 - c) wiadomości przekazywane Komisji były kolejno numerowane (z zastosowaniem niepowtarzalnego identyfikatora) w celu uniknięcia powielania;
 - d) wiadomości przekazywane Komisji były zgodne z art. 24 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.
- 6) Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wszystkie wiadomości udostępniane statkom inspekcyjnym były traktowane w sposób poufny i ograniczały się do inspekcji działań prowadzonych na morzu.

SEKCJA 9

Inspekcja i egzekwowanie

Artykuł 57

System wspólnej międzynarodowej inspekcji ICCAT

- 1) Wspólne międzynarodowe działania w zakresie inspekcji prowadzi się zgodnie z systemem wspólnej międzynarodowej inspekcji ICCAT („system ICCAT”) do celów kontroli międzynarodowej poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej, jak określono w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia.
- 2) Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, oddelegowują inspektorów i prowadzą inspekcje na morzu w ramach systemu ICCAT.
- 3) Jeśli na obszarze objętym konwencją połowów tuńczyka błękitnopłetwego w dowolnym momencie dokonuje więcej niż 15 statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego, państwo to, na podstawie analizy ryzyka, wysyła statek inspekcyjny do celów inspekcji i kontroli na morzu na cały czas przebywania tych statków na obszarze objętym konwencją. Uznaje się, że obowiązek ten został wypełniony, gdy państwa członkowskie współpracują w zakresie wysłania statku inspekcyjnego lub gdy na obszarze objętym Konwencją przebywa unijny statek inspekcyjny.
- 4) Komisja lub wyznaczony przez nią organ mogą powołać inspektorów unijnych na potrzeby systemu ICCAT.
- 5) Do celów ust. 3 Komisja lub wyznaczony przez nią organ koordynują działania w zakresie nadzoru i inspekcji w imieniu Unii. We współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja może sporządzać programy wspólnych inspekcji, aby umożliwić Unii wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach systemu ICCAT. Państwa członkowskie, których statki rybackie prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego, podejmują środki konieczne do ułatwienia realizacji tych

programów, szczególnie w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz w odniesieniu do okresów i obszarów geograficznych, w których te zasoby mają być wykorzystywane.

- 6) Do dnia 1 kwietnia każdego roku państwa członkowskie podają Komisji nazwiska inspektorów i nazwy statków inspekcyjnych, których zamierzają oddelegować do programu ICCAT na dany rok. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje na każdy rok plan uczestnictwa Unii w systemie ICCAT, który następnie przesyła do Sekretariatu ICCAT i do państw członkowskich.

Artykuł 58

Inspekcje w przypadku naruszeń

Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kontrola fizyczna statku rybackiego pływającego pod jego banderą odbywała się pod jego nadzorem w jego portach lub była przeprowadzana przez inspektora wyznaczonego przez to państwo wówczas, gdy statek nie przebywa w jednym z jego portów, jeśli statek rybacki:

- a) nie zastosował się do wymogów w zakresie rejestracji i sprawozdawczości określonych w art. 30 i 31; lub
- b) dopuścił się naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, lub poważnego naruszenia, o którym mowa w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 lub w art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 59

Kontrole krzyżowe

- 1) Każde państwo członkowskie sprawdza informacje zawarte w sprawozdaniach z inspekcji i raportach obserwatorów, danych VMS oraz, w stosownych przypadkach, eBCD, dziennikach połowowych ich statków rybackich, dokumentach dotyczących transferu/przeładunku i dokumentach dotyczących połowów oraz czy są one terminowo przekazywane, zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- 2) Każde państwo członkowskie prowadzi kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków, przeładunków lub operacji umieszczania w sadzach, porównując ilości w podziale na gatunki podane w dziennikach połowowych statków rybackich lub ilości w podziale na gatunki podane w deklaracji przeładunkowej z ilościami podanymi w deklaracji wyładunkowej lub deklaracji umieszczania w sadzach oraz z wszelkimi innymi odpowiednimi dokumentami, takimi jak faktura lub dokumenty sprzedaży.

SEKCJA 10

Egzekwowanie przepisów

Artykuł 60

Egzekwowanie przepisów

Bez uszczerbku dla przepisów art. 89–91 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, a w szczególności dla spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku wprowadzenia odpowiednich środków egzekwowania w odniesieniu do statku rybackiego, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce(-a) hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego wprowadza odpowiedni środek egzekwowania w odniesieniu do miejsca hodowli lub tuczu, w przypadku gdy zgodnie z prawodawstwem tego państwa ustalono, że nie spełnia ono przepisów art. 45–55. Środki te mogą obejmować, w zależności od wagi przestępstwa i zgodnie z odnośnymi przepisami prawa krajowego, zawieszenie lub wykreślenie z rejestru miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego oraz nałożenie grzywien.

ROZDZIAŁ 6

Obrót

Artykuł 61

Środki dotyczące wprowadzania do obrotu

- 1) Nie naruszając przepisów rozporządzeń (WE) nr 1224/2009, (WE) nr 1005/2008 i rozporządzenia (UE) nr 1379/2013⁴⁶ zakazuje się unijnego handlu, wyładunku, przywozu, wywozu, umieszczania w sadzach w celu tuczu lub hodowli, powrotnego wywozu i przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego, któremu nie towarzyszy dokładna, pełna i zatwierdzona dokumentacja określona w niniejszym rozporządzeniu, w art. 4b rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 oraz w przepisach Unii wdrażających przepisy ICCAT dotyczące programu dokumentacji połowów.
- 2) Zakazuje się unijnego handlu, przywozu, wyładunku, umieszczania w sadzach w celu hodowli lub tuczu, przetwarzania, wywozu, powrotnego wywozu i przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego, jeżeli:
 - a) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statki rybackie lub tonary, których państwo bandery nie posiada kwot, limitów połowowych lub przydziału nakładu połowowego w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z warunkami określonymi w środkach ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania; lub

⁴⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

- b) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statek rybacki lub tonar, których indywidualna kwota lub uprawnienia do połowów ich państwa były w momencie połowu wyczerpane.
- 3) Nie naruszając przepisów rozporządzeń (WE) nr 1224/2009, (WE) nr 1005/2008 i (UE) nr 1379/2013, zakazuje się unijnego handlu, przywozu, wyładunku, przetwarzania i wywozu tuńczyka błękitnopłetwego z miejsc hodowli lub tuczu, które nie spełniają wymogów rozporządzeń, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ 7

Przepisy końcowe

Artykuł 62 **Ocena**

Na wniosek Komisji państwa członkowskie niezwłocznie przedkładają Komisji szczegółowe sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. W oparciu o informacje otrzymane od państw członkowskich, Komisja przedkłada Sekretariatowi ICCAT do dnia ustalonego przez ICCAT szczegółowe sprawozdanie dotyczące wdrażania zalecenia 18-02 ICCAT.

Artykuł 63 **Finansowanie**

Do celów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 ⁴⁷ niniejsze rozporządzenie uznaje się za plan wieloletni w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 64 **Poufność**

Dane zebrane i wymienione na podstawie niniejszego rozporządzenia traktuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie poufności na podstawie art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 65 **Procedura wprowadzania zmian**

- 1) Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 66 aktów delegowanych w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania go do środków przyjętych przez ICCAT, które są wiążące dla Unii i jej państw członkowskich, w odniesieniu do:

⁴⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

- a) celu dotyczącego śmiertelności połowowej w celu utrzymania biomasy stada na poziomie MSY, o którym mowa w art. 3;
 - b) terminów przekazywania informacji określonych w art. 23 ust. 4, art. 25 ust. 1, art. 28 ust. 1, art. 31 ust. 2 i 3, art. 34 ust. 5 i 6, art. 35, art. 40 ust. 3, art. 43 ust. 2, art. 50 ust. 7, art. 51 ust. 1, art. 54 oraz art. 56 ust. 5 lit. b) i art. 57 ust. 6;
 - c) terminów okresów połowu przewidzianych w art. 16 ust. 1 i 4;
 - d) minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony określonego w art. 18 ust. 1 i 2 oraz art. 19 ust. 1;
 - e) wartości procentowych i parametrów odniesienia określonych w art. 12, art. 14 ust. 3 i 4, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 2, art. 37 ust. 1, art. 43 ust. 2, art. 49 i art. 50 ust. 9;
 - f) informacji, które mają być przekazane Komisji, o których mowa w art. 10 ust. 1, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 3, art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 4, art. 33 ust. 2, art. 39 ust. 1 i art. 54;
 - g) zadań obserwatorów krajowych i obserwatorów regionalnych ICCAT, o których mowa odpowiednio w art. 37 ust. 2 i art. 38 ust. 5;
 - h) powodów odmowy wydania zezwolenia na transfer określonych w art. 40 ust. 1;
 - i) powodów przejmowania połowów i polecenia wypuszczenia ryb zgodnie z art. 45 ust. 4;
 - j) liczby statków określonej w art. 57 ust. 3;
 - k) załączników I–XV.
- 2) Wszelkie zmiany przyjmowane zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia do prawa Unii zmian lub uzupełnień odnośnych zaleceń ICCAT.

Artykuł 66

Wykonywanie przekazanych uprawnień

- 1) Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
- 2) Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 65, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- 3) Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 65, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

- 4) Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
- 5) Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- 6) Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 65 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 67

Procedura komitetowa

- 1) Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
- 2) W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 68

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się art. 3 lit. g)–j), art. 4a, 4b i 4c oraz załącznik Ia;
- b) w załączniku I i II skreśla się wyrazy „tuńczyk błękitnopłetwy: *Thunnus thynnus*”.

Artykuł 69

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2107

W rozporządzeniu (UE) 2017/2107 uchyla się art. 43.

Artykuł 70

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/833

W rozporządzeniu (UE) 2019/833 uchyla się art. 53.

Artykuł 71

Uchylenie

- 1) Niniejszym rozporządzenie (WE) nr 2016/1627 traci moc.

- 2) Odesłania do uchylonych rozporządzeń należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XVI.

Artykuł 72
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [dwudziestego] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący